

Ett företag som tillhandahåller en internetbaserad tjänst för kemikaliehantering har väckt talan mot tre tidigare anställda, två bolag samt tre företrädare för bolagen och gjort gällande att svarandena har angripit företagets företagshemligheter för att bygga upp en konkurrerande verksamhet. Utifrån 1990 års företagshemlighetslag prövar domstolen bl.a. om viss information utgör företagshemligheter och om någon av svarandena röjt eller utnyttjat företagshemlig information.

Postadress
Box 2018
103 11 Stockholm**Besöksadress**
Stora Nygatan 2 A och B**Telefon**
08-617 66 00kansliet@arbetsdomstolen.se
www.arbetsdomstolen.se**Expeditionstid**
måndag–fredag
09.00–12.00
13.00–15.00

ARBETSDOMSTOLEN

DOM
2020-02-26
Stockholm

Dom nr 11/20
Mål nr B 34/19

KLAGANDE

Intersolia Ltd, 502075-0435, c/o Intersolia Sweden AB, Slottsmöllan 10,
302 31 Halmstad

Ombud: advokaterna Johan Molin och Madeleine Engzell, Magnusson
Advokatbyrå, Box 7413, 103 91 Stockholm

MOTPARTER

1. K.S.

2. C.P.

3. P.L.

4. M.P.

5. R.L.

6. H.C.

7. Chemical Documentation cDoc AB, 559014-6006, c/o R.L.,
Kamomillbacken 33, 554 59 Jönköping

8. MPQ Software AB, 556884-5712, Olofsdalsvägen 10, 302 41 Halmstad
Ombud för 1–2: advokaterna Erik Karlsson och Dan Bullarbo,
Advokatfirman Morris AB, Vallgatan 30, 411 16 Göteborg

Ombud för 3–5: förbundsjuristerna Agneta Bern och Helene Sjöman,
Sveriges Ingenjörer, Box 1419, 111 84 Stockholm

Ombud för 7–8: advokaten Ambjörn Essén, Advokatfirman Glimstedt
Jönköping AB, Box 2083, 550 02 Jönköping

SAKEN

skadeståndsskyldighet pga. brott mot företagshemlighetslagen m.m.

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Halmstads tingsrätts dom den 14 mars 2019 i mål nr T 2433-15

Tingsrättens dom, se bilaga.

Bakgrund

Intersolia Ltd (Intersolia) bedriver sedan 1999 verksamhet inom administration av kemikaliehantering. Bolagets tjänster består i att hjälpa företag som hanterar kemikalier att följa de regler som gäller för detta. Reglerna baserar sig på EU:s s.k. REACH-förordning och nationella författningar, t.ex. Arbetsmiljöverkets föreskrifter. Intersolia har utvecklat och tillhandahåller ett it-baserat kemikaliehanteringssystem som heter iChemistry.

Intersolia har även byggt upp en databas med information om olika kemikalier, s.k. säkerhetsdatablad, som är kopplad till iChemistry. Vidare har Intersolia skapat en kunddatabas samt en prospektdatabas (databas över presumtiva kunder) kallad iSales. Intersolia, som är ett bolag bildat enligt engelsk rätt, ingår i en koncern tillsammans med bl.a. Intersolia Sweden AB. D.P. är Intersolias director (ställföreträdare) och indirekt ägare till hela koncernen.

Chemical Documentation cDoc AB (cDoc-bolaget) erbjuder också tjänster för kemikaliehantering till företag. Bolaget tillhandahåller ett it-baserat kemikaliehanteringssystem som heter cDoc. Bolaget har även en databas med säkerhetsdatablad som kallas SAREQ. P.L., M.P. och R.L. har varit verksamma i bolaget sedan det inköptes som s.k. lagerbolag i maj 2015.

MPQ Software AB (MPQ) hette tidigare MPQ Consulting i Halmstad AB och därefter Swedge AB. MPQ tillhandahåller tjänster bl.a. till cDoc-bolaget och har utvecklat cDoc och SAREQ. Bolaget ägs av bl.a. P.L. och M.P. Sedan sommaren 2015 är C.P. delägare.

C.P., K.S. och H.C. har varit anställda hos Intersolia. C.P:s sista anställningsdag var den 30 september 2015. K.S:s anställning upphörde den 11 december 2015, men han var, enligt vad Arbetsdomstolen funnit i AD 2018 nr 46 (ej refererad), efter den 3 september 2015 oförhindrad att bedriva med Intersolia konkurrerande verksamhet. H.C:s anställning upphörde den 17 november 2015. C.P. och K.S. började arbeta i cDoc-bolaget under hösten 2015.

Intersolia yrkade vid tingsrätten att domstolen skulle (1) fastställa att svarandena är solidariskt skadeståndsskyldiga mot Intersolia för den skada som svarandena har orsakat Intersolia, (2) vid vite förbjuda svarandena att utnyttja eller röja vissa företagshemligheter samt (3) förordna att handlingar och föremål som innehåller vissa företagshemligheter ska överlämnas till Intersolia eller förstöras.

Svarandena bestred yrkandena.

Tingsrätten avslog Intersolias yrkanden och förpliktade bolaget att ersätta svarandena för rättegångskostnader vid tingsrätten.

I målet är lagen (1990:409) om skydd för företagshemligheter (företagshemlighetslagen eller 1990 års företagshemlighetslag) tillämplig. Den lagen har numera ersatts av lagen (2018:558) om företagshemligheter (den nya lagen eller 2018 års företagshemlighetslag). Den nya lagen genomför EU:s direktiv 2016/943 om skydd mot att icke röjd know-how och företagsinformation (företagshemligheter) olagligen anskaffas, utnyttjas och röjs (företagshemlighetsdirektivet).

Yrkanden m.m.

Intersolia har yrkat att Arbetsdomstolen ska bifalla bolagets talan vid tingsrätten.

Svarandena har bestritt ändring av tingsrättens dom.

Parterna har yrkat ersättning för rättegångskostnader i Arbetsdomstolen.

Arbetsdomstolen har under förberedelsen – med tillämpning av 50 kap. 25 § tredje stycket rättegångsbalken – beslutat att inte tillåta Intersolia att i Arbetsdomstolen till grund för sin talan om solidarisk skadeståndsskyldighet åberopa omständigheten att C.P., H.C. och K.S. har angripit Intersolia genom obehörigt agerande i strid med den lojalitetsplikt som följer av deras respektive anställningsavtal med Intersolia, utom i den mån de har gjort sig skyldiga till obehöriga angrepp på Intersolias företagshemligheter och *genom dessa angrepp* även har agerat illojalt i strid med anställningsavtalen med Intersolia. Arbetsdomstolen har även avvisat de av Intersolia åberopade omständigheterna att E.A. har angripit Intersolias företagshemligheter som hon fått del av under sitt arbete och att svarandena i ond tro har utnyttjat eller röjt dessa.

Parterna har åberopat samma bevisning som vid tingsrätten. Därutöver har Arbetsdomstolen tillåtit parterna att åberopa ny skriftlig bevisning, främst ur en förundersökning om misstänkt företagsspioneri. Förundersökningen lades ner under tiden som huvudförhandlingen vid tingsrätten pågick.

Parterna har sammanfattningsvis anfört följande.

Intersolia

Svarandena har i samförstånd genom ett helhetsupplägg använt Intersolias företagshemligheter för att snabbt och billigt bygga upp en verksamhet som konkurrerar med Intersolia.

C.P., K.S. och H.C. har under sina anställningar hos Intersolia fått del av information om iChemistry, Intersolias databas med bearbetade säkerhetsdatablad, information om tjänsten virtuell miljö- eller kemikaliesamordnare, kunddatabasen (inklusive den s.k. Chemsoftlistan) samt prospektdatabasen. Informationen rör Intersolias affärsförhållanden och har avgörande betydelse för Intersolias konkurrensförmåga. Intersolia har hållit informationen hemlig och har ett stort ekonomiskt intresse av att den förblir hemlig.

C.P., K.S. och H.C., som samtliga kände till vikten av att informationen skulle vara hemlig, har under tiden som anställda i Intersolia olovligen röjt och utnyttjat informationen för att starta och bedriva en med Intersolia konkurrerande verksamhet i cDoc-bolaget. Angreppet på Intersolias företagshemligheter har skett uppsåtligen eller i vart fall av oaktsamhet och

har varit ägnat att medföra skada för Intersolia. Skada har också uppstått. De är därför skadeståndsskyldiga mot Intersolia enligt 7 § företagshemlighetslagen.

C.P:s, K.S:s och H.C:s angrepp på Intersolias företagshemligheter utgör även illojalt agerande i strid med deras anställningsavtal med Intersolia.

MPQ samt P.L., M.P. och R.L. har, tillsammans med C.P. och H.C., för cDoc-bolaget skapat it-systemet cDoc, databasen SAREQ och tjänsten virtuell miljö- eller kemikaliesamordnare. De har därigenom utnyttjat Intersolias företagshemligheter. De har också utnyttjat eller röjt Intersolias företagshemligheter genom att bistå med att inhämta information avseende systemets uppbyggnad och systemering från Intersolias databas och iChemistry via ett inloggningskonto registrerat på en ”fejkad” kund och på annat sätt. För att kunna utforma verksamheten i cDoc-bolaget på det sätt som skett måste P.L., M.P. och R.L. i arbetsprocessen ha diskuterat företagshemligheterna med C.P., K.S. och H.C. De måste ha förstått att informationen om systemets uppbyggnad eller systemering, databasen, kunder, prospektkunder och virtuell miljö- eller kemikaliesamordnare var företagshemligheter. De har också agerat bulvaner för K.S., C.P. och H.C. De har agerat uppsåtligt eller i vart fall oaktsamt.

cDoc-bolaget har uppsåtligen utnyttjat och röjt Intersolias företagshemligheter genom att saluföra tjänster och produkter som utvecklats baserat på nämnda företagshemligheter. cDoc-bolaget har använt sig av Intersolias information om kunder (kunddatabasen, kundlistor, kundavtal, priser, villkor om uppsägningstider m.m.), information om potentiella kunder (uppgifter i prospektdatabasen iSales), den kunskapsbaserade informationen bakom Intersolias system iChemistry (systemeringsresultat som används för programmeringen), information i Intersolias databas (systematisering och bearbetning av säkerhetsdatablad) samt idén om en virtuell miljösamordnare och övrig information från Intersolia som erhållits under tiden C.P., K.S. och H.C. var anställda hos Intersolia.

P.L., M.P., R.L., MPQ och cDoc-bolaget är därför skadeståndsskyldiga mot Intersolia enligt 8 § företagshemlighetslagen.

Svarandena har gemensamt orsakat Intersolia skada och är därför solidariskt skadeståndsskyldiga.

Intersolias företagshemligheter finns i svarandenas besittning. Informationen återfinns förmodligen både på datorer, i mobiltelefoner, på usb-minnen och i form av anteckningar. För att säkerställa att informationen inte utnyttjas eller röjs är det av väsentligt intresse för Intersolia att domstolen förordnar att samtliga handlingar och föremål som innehåller Intersolias företagshemligheter ska överlämnas till Intersolia alternativt förstöras.

Svarandena

Den information som Intersolia har gjort gällande är bolagets företagshemligheter har inte konkretiserats på ett sådant sätt att det går att avgöra om det är fråga om företagshemligheter eller inte. Informationen utgör inte företagshemligheter enligt företagshemlighetslagen. Vidare är det inte Intersolia, utan något annat bolag, som är innehavare av informationen (dvs. Intersolia är inte saklegitimerat). Dessutom har Intersolia gjort informationen allmänt känd eller på annat sätt spridit den till en alltför vid krets för att den ska vara företagshemlig.

För det fall domstolen skulle anse att informationen till någon del är Intersolias företagshemligheter har svarandena gjort gällande följande.

C.P., K.S. och H.C. har inte under eller efter anställningen uppsåtligt eller av oaktsamhet utnyttjat eller röjt information som utgjort företagshemligheter hos Intersolia, som de fått del av i sina anställningar under sådana förhållanden att de insåg eller borde ha insett att de inte fick avslöja den. De har alltså inte agerat i strid med 7 § företagshemlighetslagen. Det finns i vart fall inte synnerliga skäl för att ålägga dem skadeståndsskyldighet för agerande som ägt rum efter att anställningarna upphört.

P.L., M.P. och R.L. har inte haft tillgång till Intersolias företagshemliga information när de utvecklade cDoc-bolagets produkter och verksamhet. Kemikaliehanteringssystemet cDoc och databasen SAREQ är skapade för egen hand utifrån öppna källor och publik information. cDoc-bolaget har inte marknadsfört sig eller skaffat kunder på ett sätt som är otillåtet enligt företagshemlighetslagen eller med hjälp av Intersolias företagshemligheter. P.L., M.P. och R.L., som är anställda och ställföreträdare i svarandebolagen, har inte uppsåtligt eller av oaktsamhet utnyttjat eller röjt någon företagshemlighet och har varken insett eller bort inse att någon information angripits i strid med företagshemlighetslagen.

MPQ och cDoc-bolaget har inte haft tillgång till den aktuella informationen och har inte uppsåtligt eller av oaktsamhet utnyttjat eller röjt företagshemligheter som de insett eller bort inse har angripits i strid med företagshemlighetslagen.

Sammanfattningsvis bestrids att P.L., M.P., R.L., cDoc-bolaget eller MPQ agerat i strid med 8 § företagshemlighetslagen.

P.L., M.P. och R.L. är anställda hos cDoc-bolaget eller utlånade till bolaget genom sin anställning i MPQ. De har i detta arbete utvecklat databasen cDoc. Om domstolen skulle finna att de i strid med 8 § företagshemlighetslagen angripit Intersolias företagshemligheter, har detta angrepp skett som ett led i deras anställning. Deras arbetsgivare har därför ett principalansvar för uppkommen skada och de kan inte åläggas ansvar för den eventuella skada som uppkommit.

Intersolia har inte visat någon skada. Någon solidarisk skadeståndsskyldighet föreligger inte.

Yrkandena om vitesförbud och förstöring eller överlämnande till Intersolia av handlingar och föremål ska avslås på de redan angivna grunderna.

Domskäl

Frågeställningarna

Twisten rör väsentligen frågan om svarandena i strid med företagshemlighetslagen har angripit Intersolias företagshemligheter.

C.P., K.S. och H.C. var arbetstagare hos Intersolia. För att de ska bli skadeståndsskyldiga krävs enligt 7 § företagshemlighetslagen dels att de uppsåtliga eller av oaktsamhet har röjt eller utnyttjat någon företagshemlighet hos Intersolia, dels att de har fått del av denna företagshemlighet i sina anställningar under sådana förhållanden att de insåg eller borde ha insett att de inte fick avslöja den. Om angreppet på företagshemligheten har skett sedan deras anställningsförhållanden avslutats, krävs dessutom att det finns synnerliga skäl för att ålägga dem skadeståndsskyldighet.

Övriga svarande har inte varit arbetstagare hos Intersolia. För att de ska bli skadeståndsskyldiga krävs enligt 8 § företagshemlighetslagen att de uppsåtliga eller av oaktsamhet har utnyttjat företagshemligheter som har angripits i strid med företagshemlighetslagen och att de har insett eller borde ha insett detta. Det krävs alltså dels att C.P., K.S. eller H.C. genom sin hantering av informationen har brutit mot företagshemlighetslagen, dels att övriga svarandeparter (eller någon av dem) har varit i ond tro om brottet mot företagshemlighetslagen, men ändå har röjt eller utnyttjat den aktuella informationen. cDoc-bolaget och MPQ, som är juridiska personer, tillräknas vid tillämpningen av 8 § företagshemlighetslagen som utgångspunkt bolagens ställföreträdarens och arbetstagares agerande och insikter, i vart fall när röjandet eller utnyttjandet syftar till vinning för arbetsgivaren (jfr 3 kap. 1 § skadeståndslagen och AD 2013 nr 24).

Enligt Intersolia har svarandena angripit Intersolias företagshemligheter i form av

- information om iChemistry,
- Intersolias databas med bearbetade säkerhetsdatablad,
- information om tjänsten virtuell miljö- eller kemikaliesamordnare,
- kunddatabasen (inklusive den s.k. Chemsoftlistan) samt
- prospektdatabasen.

För var och en av dessa kategorier av information ska Arbetsdomstolen pröva om informationen utgör företagshemligheter och om den i så fall är företagshemligheter hos Intersolia. Om Arbetsdomstolen kommer fram till att så är fallet ska domstolen pröva om C.P., H.C. eller K.S. har röjt eller

utnyttjat företagshemligheterna i strid med 7 § företagshemlighetslagen. Om domstolen kommer fram till att så har skett, ska den pröva om övriga svarandeparter i strid med 8 § företagshemlighetslagen har röjt eller utnyttjat informationen. I vissa fall avstår Arbetsdomstolen från att ta slutlig ställning till om informationen utgör företagshemligheter, eftersom det under alla förhållanden inte är visat att informationen angripits i strid med företagshemlighetslagen.

Om Arbetsdomstolen kommer fram till att C.P., K.S. eller H.C. har angripit Intersolias företagshemligheter ska domstolen också pröva om de därmed även agerade illojalt i strid mot sina anställningsavtal med Intersolia.

Efter att Arbetsdomstolen har prövat dessa frågor för de olika kategorierna av information ska domstolen ta ställning till om och i vilken utsträckning den ska bifalla Intersolias yrkanden om

- fastställelse av skadeståndsskyldighet,
- vitesförbud och
- förstöring eller överlämnande till Intersolia av handlingar och föremål som innehåller dess företagshemligheter.

Avslutningsvis ska Arbetsdomstolen ta ställning till frågor om rättegångskostnader.

Först kommer Arbetsdomstolen dock att ange några rättsliga utgångspunkter samt översiktligt beskriva vad utredningen visar om händelseförloppet.

Rättsliga utgångspunkter

Med företagshemlighet avses enligt 1 § företagshemlighetslagen sådan information om affärs- eller driftförhållanden i en näringsidkares rörelse som näringsidkaren håller hemlig och vars röjande är ägnat att medföra skada för honom i konkurrenshänseende. Begreppet information omfattar både sådana uppgifter som har dokumenterats i någon form och enskilda personers kännedom om ett visst förhållande, även om det inte har dokumenterats på något särskilt sätt (1 § andra stycket).

Kravet att näringsidkaren håller informationen hemlig innebär enligt förarbetena att näringsidkaren ska ha ambitionen att behålla informationen inom den krets där den är känd. Informationen får inte vara tillgänglig för envar som kan ha ett intresse av att ta del av den. Inom ett företag kan information vara hemlig, om den inte får yppas till andra än de anställda som behöver den för att fullgöra sitt arbete. I ett mindre företag kan detta innebära att alla inom företaget känner till hemligheten. I ett större företag kan informationen vara känd inom en eller flera avdelningar, men likväl vara hemlig. Informationen kan hållas hemlig även om den är tillgänglig utanför det egna företaget, t.ex. om den sprids mellan företag vid organiserat samarbete, licensgivning eller legotillverkning. Det krävs dock att spridningen inte är allmän och okontrollerad. För att informationen ska anses hemlig får den inte spridas utanför en krets som åtminstone i princip är identifierbar och sluten. (Se prop. 1987/88:155 s. 35 f.)

Det krävs en viss aktivitet av näringsidkaren för att hålla informationen hemlig, men något formkrav har inte uppställts. Innehavarens ambition att hålla informationen hemlig kan i vissa fall vara underförstådd och behöver då inte särskilt påtalas. (Se t.ex. NJA 1998 s. 633.)

Av 2 § 2018 års företagshemlighetslag och artikel 2.1 a) i företags-hemlighetsdirektivet framgår att information kan skyddas om den är hemlig inte bara i sin helhet, utan även i den form dess beståndsdelar ordnats och satts samman. Formuleringen tydliggör att information, vars olika delar inte är hemliga var för sig, kan vara sammansatt på ett sådant sätt att helheten utgör något som är värt att hålla hemligt i kommersiella sammanhang. Som exempel har nämnts att listor på kunder med kontaktuppgifter kan utgöra företagshemligheter, även om namnen på de olika kunderna var för sig inte utgör företagshemligheter. Det har antagits att sammanställningar av detta slag kan vara skyddade som företagshemligheter även enligt 1990 års företagshemlighetslag. (Se prop. 2017/18:200 s. 30 och SOU 2017:45 s. 106.)

Arbetstagares personliga skicklighet och erfarenheter anses inte utgöra företagshemligheter. I förarbetena till företagshemlighetslagen beskrevs gränslinjen mellan företagshemligheter och yrkesskicklighet på följande sätt. Information som vem som helst med adekvat utbildning kan omsätta i praktiskt resultat bör anses som information i näringsidkarens rörelse. Om informationen däremot är knuten till individen, så att den inte genom en instruktion eller anvisning kan överflyttas till någon annan, bör den anses vara av personlig art och således inte ingå i näringsidkarens rörelse. (Se prop. 1987/88:155 s. 35.) Ett annat sätt att uttrycka gränsdragningen kan vara att företagshemligheter är lättöverförda, medan yrkesskicklighet bara över tiden och med ansträngning kan överföras mellan individer. (Se Domeij, Från anställd till konkurrent, 2016, s. 73.)

I fråga om en arbetstagares lojalitetsplikt gentemot arbetsgivaren gäller bl.a. att den som under sin anställningstid bedriver verksamhet som konkurrerar med arbetsgivarens i allmänhet allvarligt bryter mot det lojalitetskrav som följer av anställningsavtalet. Redan planer på eller förberedelser för sådan verksamhet kan under vissa omständigheter vara ett brott mot lojalitetskravet. En arbetstagare som bryter mot sin lojalitetsplikt genom att bedriva konkurrerande verksamhet är normalt skyldig att ersätta arbetsgivaren för den ekonomiska skada som denne drabbas av som en följd av lojalitetsbrottet (se t.ex. AD 2018 nr 49).

Allmänt om händelseförloppet

Av utredningen, främst den skriftliga bevisningen, framgår bl.a. följande.

P.L., M.P. och R.L. arbetade i vart fall från februari 2015 med att undersöka marknaden och utveckla det system som skulle bli cDoc. Av bl.a. mejl som åberopats av svarandena framgår att de hade tillgång till och studerade ett examensarbete från Högskolan i Borås om iChemistry, liksom information om andra konkurrerande företags tjänster. Under våren tog de kontakt med möjliga kunder, t.ex. Bendt Bil, Trelleborg och National Gummi, för att

utvärdera vilka behov och önskemål som fanns beträffande ett kemikaliehanteringssystem. Ett första utkast till en kravspecifikation, rubricerad ”KemWeb användarfall”, upprättades av P.L. i början av mars 2015. En hemsida med adressen kemikaliedokumentation.se fanns uppe från mars 2015. I maj 2015 inköptes ett lagerbolag, som namnändrades till Chemical Documentation cDoc AB.

Utredningen, särskilt den skriftliga bevisning som tillkommit i Arbetsdomstolen, ger starkt stöd för att även C.P. och H.C. från juni 2015 var delaktiga i arbetet med att ta fram cDoc och förbereda verksamheten i cDoc-bolaget. Av mejl från den nedlagda förundersökningen framgår att P.L., C.P., H.C. och R.L. hade kontakter om bl.a. möten med möjliga investerare, möten med ”ledningsgruppen”, datorer och e-postadresser för den planerade verksamheten, utvecklingen av cDoc, grafisk design och prissättning. Av den samlade korrespondensen kan Arbetsdomstolen inte dra någon annan slutsats än att C.P. och H.C. under sommaren 2015 ingick i vad som kan beskrivas som cDoc-bolagets ledningsgrupp och kontinuerligt deltog i uppbyggnaden av detta bolags verksamhet.

Utredningen talar däremot med viss styrka för att H.C. inte kom att bli anställd, delägare eller på annat sätt fortsatt involverad i cDoc-bolaget när verksamheten under hösten gick över i mer reguljär form. H.C. och M.P. har berättat att detta berodde på att de inte kom överens om finansieringen och villkoren för H.C:s medverkan. I en mejlkonversation den 31 augusti–1 september 2015 konstaterade H.C. att han och bl.a. P.L. hade olika syn på ”bolagsstruktur, investeringar, tillväxttakt” och han begärde därför ett möte, som planerades till den 2 september. Den sista kontakt som finns dokumenterad i målet mellan H.C. och övriga om verksamheten i cDoc-bolaget är ett mejl från H.C. till C.P. daterat den 8 september med en bifogad Powerpointpresentation kallad ”cDoc företagspres (1)”.

C.P. och Intersolia kom den 31 augusti 2015 överens om att hans anställning hos bolaget skulle upphöra med en månads uppsägningstid. C.P. har berättat att han under den månaden arbetade internt för cDoc-bolaget, men inte hade några externa kontakter. Han satte bl.a. upp bolagets affärssystem med hjälp av tjänsten Fortnox. Från oktober arbetade han fullt ut för cDoc-bolaget och utsågs även formellt till vd. I samband med detta blev han även indirekt, genom andra bolag, delägare i cDoc-bolaget.

K.S:s sista arbetsdag hos Intersolia var den 28 augusti 2015, då han och arbetsgivaren ingick ett avtal om att han sa upp sig med sex månaders uppsägningstid, under vilken han skulle vara arbetsbefriad. Efter att hans slutlön utbetalats fanns enligt avtalet ”inga övriga förpliktelser” mot den andra parten, ekonomiska eller andra, men det erinrades om att ett lojalitetsåtagande gentemot bolaget kvarstod innebärande tystnadsplikt rörande affärshemligheter m.m. Arbetsdomstolen har i AD 2018 nr 46 (ej refererat) funnit att K.S. till följd av avtalet bl.a. inte hade någon förpliktelse att avhålla sig från att bedriva konkurrerande verksamhet efter den 3 september. K.S. har sedan september 2015 arbetat för cDoc-bolaget, främst

med att sälja cDoc. Det finns i utredningen inga konkreta uppgifter om att han dessförinnan skulle ha arbetat för cDoc-bolaget eller på annat sätt varit inblandad i utvecklingen av dess verksamhet.

Från oktober 2015 kan cDoc-bolagets verksamhet sägas ha bedrivits fullt ut. Vid denna tid kom ägarstruktur och organisation på plats. Den 4 november skickades ett pressmeddelande ut om att C.P. hade rekryterats som ny vd för bolaget. Under oktober började tre personer som tidigare hade arbetat för Intersolia att i stället arbeta för cDoc-bolaget. Bolaget fick även Bendt Bil som sin första kund i ”skarpt läge”.

iChemistry

iChemistry är ett relativt avancerat och delvis automatiserat system för att bedöma, kontrollera och minska de risker som är förknippade med hanteringen av kemikalier i en verksamhet. Intersolia har utvecklat iChemistry successivt under lång tid till en kostnad om många miljoner kronor.

Intersolia har gjort gällande att svarandena har angripit företagshemlig information om iChemistry när de utvecklat cDoc.

Arbetsdomstolen prövar i det följande dels om och i vilken utsträckning information avseende iChemistry utgör företagshemligheter, dels om det är visat att svarandena angripit någon information om iChemistry som kan utgöra företagshemligheter.

iChemistrys yttre struktur och funktionalitet

Av utredningen framgår följande.

Intersolias affärsidé innebär, enligt vad som har framkommit, att bolaget säljer abonnemang på iChemistry och tillhörande tjänster till alla företag och andra organisationer som är beredda att betala det pris som bolaget begär. Bolaget strävar alltså efter att maximera antalet kunder, snarare än att samarbeta exklusivt med utvalda licenstagare.

Bolaget hade 2015 omkring 600 kundavtal. De flesta av dessa innehåller en allmänt hållen sekretessklausul, även om det finns exempel på äldre avtal där en sådan saknas. Klausulerna hindrar inte kundföretagen att ge alla sina anställda tillgång till samtliga funktioner i iChemistry. Det vanligaste synes dock vara att t.ex. en eller några personer per avdelning har administratörsbehörighet i systemet, medan övriga anställda har en mer begränsad läsbehörighet. Intersolia har också tillhandahållit sina kunder manualer till systemet.

Kunskap om iChemistrys funktionalitet har även spridits genom marknadsföring, bl.a. då systemet har demonstrerats för presumtiva kunder (prospekt-kunder). Enligt bolagets ställföreträdare D.P. har säljarna och miljökonsulterna varit väl medvetna om vilka delar av systemet som fick visas upp. Enligt vad såväl C.P., K.S. och H.C. som vittnena L.H. och L.S.

(tidigare miljökonsulter hos Intersolia) har berättat kände de inte till att vissa bestämda delar av iChemistrys funktionalitet skulle hemlighållas. Demonstrationerna av systemet har ändå, naturligt nog, begränsats till de delar som varit av störst intresse för varje enskild kund.

Som ett led i marknadsföringen av iChemistry har Intersolia i viss utsträckning öppnat testkonton åt presumtiva kunder, vilket kostnadsfritt har gett dessa full tillgång till systemet under en begränsad tid. Inom Intersolia har det gått till så att den säljare som hade kontakt med kunden begärde hos A.H. (anställd hos Intersolia) att ett testkonto skulle öppnas och fick från denne inloggningsuppgifter att överlämna till kunden. Enligt A.H. har han, efter godkännande av D.P. vid varje tillfälle, öppnat sammanlagt 25–30 testkonton. C.P., å andra sidan, har uppgett att det kan ha rört sig om åtta testkonton i veckan. D.P. har framhållit att Intersolia, innan inloggningsuppgifter till ett testkonto lämnades ut, alltid ingick ett avtal med kunden med bl.a. samma sekretessåtagande som i abonnemangsavtalen. Ingen annan person som hörts har dock berättat att sådana avtal skulle ha ingåtts. K.S., H.C. och L.S. har sagt att de inte känner till att det skulle ha skett. Inte heller A.H. har berättat om det, och Intersolia har inte åberopat någon avtalshandling av detta slag som bevis i målet. Enligt Arbetsdomstolens mening kan det därför inte anses utrett att Intersolia regelmässigt har krävt ett sekretessåtagande innan inloggningsuppgifter till testkonton lämnats ut.

Intersolia har anordnat utbildningar om riskbedömning. I inbjudan till en sådan utbildning har angetts att den är öppen för alla och att ”vi visar hur [riskbedömningar] genomförs med iChemistry”. Det har även funnits mer avancerade utbildningar som har riktat sig endast till Intersolias kunder. Det har inte framkommit att innehållet i de utbildningar som varit öppna för alla skulle ha gett mer information om iChemistry än den marknadsföring som förekommit i övrigt, t.ex. vid kundbesök. Det kan därmed inte anses utrett att någon viss information om iChemistry har spridits till utomstående på detta sätt.

Kunskap om iChemistrys funktionalitet har även spridits genom publiceringar utanför Intersolias kontroll. Exempel på detta är examensarbetet vid Högskolan i Borås och en användarmanual som Region Jämtland Härjedalen har utarbetat för internt bruk. Båda dessa skrifter har funnits öppet tillgängliga på internet, även om regionen på Intersolias uppmaning har tagit bort manualen därifrån.

Arbetsdomstolen konstaterar sammanfattningsvis följande.

Intersolia eftersträvar att mot betalning tillhandahålla iChemistry till så många kunder som möjligt. Redan detta talar starkt för att Intersolia inte har haft ambitionen att hemlighålla sådan information om iChemistry som kunderna får del av enligt kundavtalet.

Intersolia har tillhandahållit systemet iChemistry till fler än 600 kunder, utan någon begränsning av hur många eller vilka personer hos kundföretagen som kunde få antingen full eller begränsad tillgång till systemet. Bland kunderna har det funnits flera större företag. Eftersom systemet syftar bl.a. till att tillgängliggöra relevant säkerhetsinformation för alla som hanterar kemikalier i kundföretagens verksamheter, kan kunderna ofta ha anledning att låta en bred krets av arbetstagare använda systemet. R.L. har uppgett att han under arbete hos Husqvarna hade tillgång till iChemistry direkt från intranätet och utan lösenord, trots att han inte hanterade kemikalier där. Det får förmodas att även andra stora kundföretag har gjort systemet allmänt tillgängligt för sina arbetstagare, vilket alltså inte hindras av de sekretessklausuler som Intersolia normalt har tagit in i sina kundavtal. iChemistry funktioner har därmed kunnat iakttas och undersökas av en stor och i praktiken obestämmd krets personer.

Vidare har Intersolia till i vart fall 25–30 potentiella kunder lämnat ut gratis testkonton med några veckors eller månaders full tillgång till iChemistry. Bolaget har påstått att testkunderna har gjort ett sekretessåtagande, men det får inte stöd av utredningen.

Region Jämtland Härjedalens användarmanual och examensarbetet vid Högskolan i Borås, båda med detaljerad information om iChemistrys struktur och funktionalitet, har varit öppet tillgängliga på internet. Detta bör i sig inte anses som ett offentliggörande från Intersolias sida, då det får godtas att bolaget inte hade samtyckt till att något av dessa dokument skulle göras tillgängligt för allmänheten. Det inträffade belyser dock att informationen om iChemistrys funktionalitet och struktur, redan genom den avtalsenliga användningen av systemet hos Intersolias kunder, var spridd i sådan omfattning att den fortsatta spridningen knappast har låtit sig kontrolleras.

Arbetsdomstolens samlade bedömning är att den struktur och funktionalitet i iChemistry som har kunnat iakttas, genom användargränssnittet, av en kund med full tillgång till systemet, inte har hemlighållits av Intersolia på det sätt som har krävts för att informationen ska utgöra en företagshemlighet. I den mån svarandena har utnyttjat information om iChemistry som har varit tillgänglig för Intersolias kunder, och utvecklat liknande tjänster med samma benämningar, har detta alltså inte inneburit ett angrepp på någon företagshemlighet hos Intersolia.

Systemeringsresultat eller annan ”kunskapsbaserad information” bakom iChemistry

Frågan är därmed om svarandena angripit någon annan information om iChemistry än sådan som är tillgänglig för bolagets kunder när dessa är inloggade i systemet, och om denna i så fall utgör Intersolias företagshemligheter.

Det kan först anmärkas att program- eller källkod (programmeringsresultat) som ligger till grund för iChemistrys struktur och funktioner inte är tillgäng-

lig för Intersolias kunder. Sådan information kan därmed utgöra företags-hemligheter. Det har dock inte påståtts att svarandena skulle ha kopierat eller på annat sätt angripit sådan information.

Intersolia har däremot hävdad att arbetstagarna har angripit information som har legat till grund för programmeringsarbetet och som inte framgår för den som är inloggad som användare i iChemistry. Intersolia har beskrivit detta som den ”kunskapsbaserade informationen” bakom iChemistry eller som systemeringsresultat, systemets arkitektur eller ”logiska flöden”, men har inte preciserat det till att avse information i vissa dokument med nedskrivna instruktioner eller liknande.

Intersolias beskrivning av vad som avses med systemeringsresultat etc. för tankarna till enskilda arbetstagares personliga kunskap om hur ett system för kemikaliehantering bör utformas och fungera för att vara gångbart på marknaden. I den mån det som avses är sådant personligt yrkeskunnande, som är byggt på erfarenhet och inte med lätthet låter sig överföras från person till person, skyddas det inte av företagshemlighetslagen.

Som konkret exempel på företagshemlig information som svarandena angripit har D.P. i förhör nämnt den algoritm som ligger till grund för iChemistrys funktion för aktivitetsbaserad riskbedömning av kemikalier. Funktionen ska vara utformad så att användaren anger t.ex. vilket ämne som hanteras, mängden av detta, vilken aktivitet som utförs, i vilket utrymme hanteringen sker. Därefter väger systemet automatiskt samman dessa faktorer och bedömer vilken nivå av risk som hanteringen är förknippad med. Den beslutsstruktur eller algoritm som används för att utföra den automatiska riskbedömningen framgår inte för användaren, och den torde vara skyddad av företagshemlighetslagen. Utredningen ger dock inte stöd för att cDoc år 2015 skulle ha innehållit någon automatisk funktion för riskbedömning. Teknologie doktor K.H., som har vittnat i målet efter att han undersökt cDoc och dess källkod, har inte kunnat finna någon sådan funktion. Inte heller i övrigt har något framkommit som tyder på att svarandena skulle ha angripit algoritmen bakom iChemistrys automatiska riskbedömning. Tvärtom ger utredningen starkt stöd för att cDoc-bolagets affärsidé 2015 var att riskbedömningen inte skulle göras automatiskt i cDoc, utan av konsulter vars tjänster cDoc-bolaget erbjöd sina kunder.

Till stöd för att svarandena i övrigt har angripit och obehörigen utnyttjat det systemeringsresultat som ligger till grund för iChemistry har Intersolia framhållit likheterna mellan systemen och den korta tid som cDoc tagits fram på.

Enligt Arbetsdomstolens mening finns det så stora likheter mellan de två systemens yttre struktur och funktioner att det finns skäl utgå från att de som utvecklat cDoc har haft tillgång till information om hur iChemistry är uppbyggt och vilka funktioner systemet har. Svarandena har också bekräftat att man har använt iChemistry som en av flera förebilder i utvecklingsarbetet.

Som redan nämnts utgör dock sådan information om iChemistry som är tillgänglig för Intersolias kunder inte företagshemligheter. Arbetsdomstolen delar tingsrättens bedömning att likheterna mellan systemen inte måste leda till slutsatsen att de som utvecklat cDoc har använt sig av Intersolias företagshemligheter i form av systemeringsresultat eller motsvarande. Inte heller av den korta utvecklingstiden kan man dra den slutsatsen.

Det kan i och för sig antas att C.P. eller H.C. – om de under anställningen hos Intersolia hade efterfrågat det – skulle ha fått del av information om hur iChemistry var uppbyggt i avseenden som inte kan iakttas av kunder som är inloggade i systemet. Det har dock inte framkommit att någon av dem faktiskt gjort detta. Av mejlkorrespondensen, inte minst av C.P:s mejl till P.L. och R.L. med bifogade Exceldokument, framgår att såväl C.P. som H.C. var engagerade i utvecklingen av cDoc åtminstone från juni 2015 och att C.P. tog aktiv del i utvecklingsarbetet. Det har dock inte framkommit något ytterligare stöd för att någon av dem skulle ha bidragit med annat än sitt personliga yrkeskunnande. K.S. har såvitt framkommit inte deltagit i arbetet med cDoc i detta skede.

Arbetsdomstolen finner alltså att det inte är visat att C.P., H.C. eller K.S. skulle ha röjt eller utnyttjat sådan ”kunskapsbaserad information” bakom iChemistry som utgjort företagshemligheter hos Intersolia.

Sammanfattning

Arbetsdomstolen har alltså kommit fram till följande. Information om iChemistrys yttre struktur och funktionalitet, som framgår genom användargränssnittet, är inte företagshemligheter. Detsamma gäller sådant personligt yrkeskunnande, som arbetstagarna kan ha förvärvat i sitt arbete hos Intersolia, om hur ett system för kemikaliehantering bör utformas och fungera för att vara gångbart på marknaden. Det är inte visat att arbetstagarna röjt eller utnyttjat någon information som inte antingen är tillgänglig för Intersolias kunder eller utgör personligt yrkeskunnande. Det är således inte visat att de angripit företagshemlig information avseende systemeringsresultat eller den ”kunskapsbaserade information” som ligger till grund för iChemistry.

Det är alltså inte visat att arbetstagarna i strid med företagshemlighetslagen angripit företagshemlig information om iChemistry. Därmed blir det, som Intersolia har utformat sin talan, inte aktuellt att ta ställning till om övriga svarandeparter har gjort det.

Arbetsdomstolen vill i sammanhanget framhålla följande. Företagshemlighetslagen skyddar information som näringsidkare håller hemlig. Information som näringsidkare inte håller hemlig, utan t.ex. tillhandahåller allmänheten mot betalning, kan skyddas av annan lagstiftning. It-baserade tjänster av det slag som är aktuellt i målet kan t.ex. skyddas av upphovsrättslagen, om de närmare förutsättningar som följer av den lagen är uppfyllda. Detta gäller såväl för de datorprogram (källkoder) vilka är grunden för tjänsten, som för strukturen och uppbyggnaden av en databas och för sammanställningar av

uppgifter i databasen. (Se t.ex. AD 2015 nr 39.) Frågan om sådant skydd är dock inte föremål för Arbetsdomstolens prövning.

iChemistrys databas med säkerhetsdatablad

Leverantörer av kemikalier är skyldiga att gratis tillhandahålla s.k. säkerhetsdatablad till användare av kemikalierna. Säkerhetsdatabladet ska innehålla uppgifter som är av betydelse för att förebygga skador på människor och miljö. Vilka närmare uppgifter som ska ingå är författningsreglerat.

iChemistry innehåller en mycket stor databas med säkerhetsdatablad, som är integrerad med systemets olika funktioner. Säkerhetsdatabladet har bearbetats av Intersolia för att kunna användas till dessa funktioner. Intersolias ambition är att databasen ska innehålla säkerhetsdatablad för i princip alla kemikalier i Sverige, även om de inte hålls ständigt uppdaterade avseende sådana produkter som för tillfället inte används av någon kund.

Intersolia har gjort gällande att databasen med säkerhetsdatablad utgör en företagshemlighet och att svarandena har angripit den, huvudsakligen genom att överföra säkerhetsdatablad från databasen till cDoc. Enligt Intersolia ska detta främst ha skett med användande av ett testkonto som C.P. låtit öppna i detta syfte för sitt bolag Norra Vägen.

Arbetsdomstolen kan inledningsvis konstatera att enskilda säkerhetsdatablad vanligtvis inte kan antas utgöra företagshemligheter, då leverantören av respektive kemisk produkt är skyldig att gratis tillhandahålla sådana. En sammanställning av uppgifter som var för sig inte är hemliga kan dock utgöra en företagshemlighet, under förutsättning av bl.a. att sammanställningen har hållits hemlig.

Arbetsdomstolen väljer att först pröva om svarandena har röjt eller utnyttjat Intersolias databas med säkerhetsdatablad.

De personer som har hörts på svarandenas begäran har genomgående berättat att cDoc-bolagets affärsmodell skilde sig från Intersolias bl.a. genom att cDoc-bolaget inte avsåg att ha en stor databas med nästan alla säkerhetsdatablad, utan att i stället successivt lägga in de säkerhetsdatablad som nya kunder behöver. Detta får stöd av teknologie doktor K.H:s uppgift att cDocs databas så sent som i februari 2016 innehöll endast några hundra säkerhetsdatablad, och att den därefter successivt har utökats. Att bygga upp databasen i denna takt har varit möjligt utan användning av iChemistrys databas. Av ett åberopat mejl framgår att företrädare för cDoc-bolaget år 2015, från ett bolag som tidigare varit kund hos Intersolia, har mottagit ett antal säkerhetsdatablad via e-post med filnamn som börjar med ”i” för Intersolia. Mejlet ger inte stöd för att iChemistrys databas skulle ha använts av svarandena, utan tyder på att kundbolaget exporterat säkerhetsdatabladet för sina kemikalier från iChemistry för att få dem inlagda i cDoc i samband med sin övergång till detta system. Detta förfarande talar närmast emot att svarandena skulle ha utnyttjat iChemistrys databas. C.P. har visserligen genom Norra Vägens testkonto haft fullständig tillgång till iChemistry tills

kontot stängdes i oktober 2015. Det finns dock inget konkret stöd för att han skulle ha laddat ned säkerhetsdatablad därifrån.

Arbetsdomstolens slutsats är att det inte är visat att någon av svarandena har röjt eller utnyttjat Intersolias databas med säkerhetsdatablad. Oavsett om databasen skulle anses vara en företagshemlighet, har svarandena således inte brutit mot företagshemlighetslagen i detta avseende.

Virtuell kemikaliesamordnare

Intersolia har haft planer på att lansera en konsulttjänst som komplement till de automatiska funktionerna i iChemistry. Den skulle innebära att en miljökonsult hjälper till med t.ex. inventering av kundens kemikalier och riskbedömning. Tjänsten har aldrig lanserats och såvitt har framkommit finns det inte heller några aktuella planer på detta.

cDoc-bolaget tillhandahåller tjänsten virtuell kemikaliesamordnare.

Intersolia menar att svarandena i strid med företagshemlighetslagen har angripit information om Intersolias planerade tjänst för att utveckla cDoc-bolagets tjänst. Intersolia har uttryckt det som att cDoc-bolaget har använt idén om en sådan tjänst.

Intersolias planerade tjänst beskrivs kortfattat i två versioner av ett flygblad som togs fram inför en mässa 2013. I flygbladen kallades den planerade tjänsten för virtuell miljösamordnare respektive virtuell kemikaliesamordnare. Av förhöret med M.L. (marknadsansvarig hos Intersolia) framgår att materialet inte var hemligt, men att det inte heller hade tryckts upp på papper inför mässan utan fanns endast i digitalt format som kunde visas upp eller skrivas ut. Han vet inte om flygbladen har visats upp eller delats ut på mässan.

Arbetsdomstolen kan konstatera att den tjänst som cDoc-bolaget sedermera lanserade under namnet virtuell kemikaliesamordnare har likheter med Intersolias planer på en virtuell miljö- eller kemikaliesamordnare, såsom dessa framgår av flygbladen från 2013. Å andra sidan framstår varken namnet på eller innehållet i den tjänst Intersolia då planerade som så originellt att det förhållandet att cDoc-bolaget lanserat en liknande tjänst med någon styrka talar för att cDoc-bolaget utnyttjat information om Intersolias planerade tjänst. Enligt Arbetsdomstolen framstår beteckningen virtuell kemikaliesamordnare som näraliggande för den som sökte ett namn för en sådan tjänst som cDoc-bolaget skulle lansera, då tjänster som förmedlas via internet ofta något oegentligt kallas virtuella även om de utförs av en människa (t.ex. virtuell utbildning och virtuell löneadministration) och då kemikaliesamordnare är en förekommande och naturlig beteckning på den funktion i kundföretaget som tjänsten är avsedd att ersätta.

cDoc-bolagets tilltänkta tjänst, som senare fick namnet cDoc, omnämndes redan i februari 2015 i mejl och dokument som skickades mellan P.L., M.P. och R.L. Tjänsten kallades då KemWeb. Det finns inget konkret stöd i

utredningen för att C.P., K.S. eller H.C. redan vid denna tid skulle ha varit inblandade i utvecklingsarbetet eller för att Intersolias tilltänkta tjänst skulle ha utgjort förebild för cDoc-bolagets tjänst. Utredningen ger i stället starkt stöd för att cDoc-bolaget redan inledningsvis planerade att erbjuda företag utan egen miljöexpertis en konsultbaserad tjänst, där kunden lägger in information om sin kemikaliehantering i systemet och en miljökonsult hos cDoc-bolaget gör en riskbedömning utifrån denna. Tjänsten framstår på så sätt som ett alternativ till iChemistrys mer avancerade automatiska funktioner och ett uttryck för en något annorlunda affärsidé.

cDoc-bolaget synes först i ett sent skede av utvecklingen av cDoc ha valt att marknadsföra sin konsulttjänst under beteckningen virtuell kemikaliesamordnare. Det kan tänkas att C.P. och H.C., som i detta skede deltog i cDoc-bolagets utvecklingsarbete och rimligen måste haft kännedom om att Intersolia hade planerat en tjänst kallad virtuell miljösamordnare eller virtuell kemikaliesamordnare, har utnyttjat denna information vid valet av namn på cDoc-bolagets motsvarande tjänst. Även om så skulle vara fallet kan det, med beaktande av vad som framkommit om flygbladen från 2013, inte antas att C.P. eller H.C. insåg eller borde ha insett att Intersolia höll namnet på den planerade tjänsten hemlig.

Det kan tilläggas att L.H. har berättat att det efter 2013 skedde en utveckling av Intersolias planer på en virtuell samordnare i riktning mot vad som framstår som ett slags systemstöd för miljökonsulter. Det står klart att detta senare utvecklingsarbete inte har legat till grund för cDoc-bolagets tjänst.

Intersolia har alltså inte visat att svarandena utnyttjat information om Intersolias planerade tjänst när cDoc-bolagets tjänst virtuell kemikaliesamordnare utvecklades. För det fall C.P. eller H.C. skulle ha utnyttjat information om beteckningen på Intersolias planerade tjänst, är omständigheterna inte sådana att de kan antas ha varit i ond tro om att Intersolia höll informationen hemlig. Arbetsdomstolens slutsats är således att det inte är visat att svarandena i strid med företagshemlighetslagen angripit information om Intersolias planer på tjänsten virtuell miljö- eller kemikaliesamordnare. Arbetsdomstolen behöver med denna bedömning inte ta ställning till om informationen utgjorde företagshemligheter hos Intersolia.

Kunddatabasen och Chemsoftlistan

Allmänt

Intersolia har, bl.a. genom att i Arbetsdomstolen åberopa en Excelfil som kommer att beröras nedan, visat att bolaget 2015 hade en kunddatabas med uppgifter om samtliga aktuella och tidigare kunder, cirka 650 till antalet, med uppgifter om avtal och pris m.m. (Arbetsdomstolen återkommer nedan till frågan om informationen i kunddatabasen och den s.k. Chemsoftlistan innehas av Intersolia eller av något annat bolag inom koncernen.) Det är, enligt Arbetsdomstolens mening, klart att det skulle medföra skada i konkurrenshänseende för Intersolia om kunddatabasen blev tillgänglig för t.ex.

bolagets konkurrenter, i synnerhet som den innehållit uppgifter om t.ex. individuellt bestämda priser. Det har funnits skäl för Intersolia att – på sätt som är sedvanligt i näringslivet – hemlighålla sammanställningar av information om kunder, deras kontaktuppgifter, ingångna avtal och priser.

Även om det finns skäl för företag att hemlighålla sammanställningar av kunduppgifter, torde det vara vanligt att de i sin normala verksamhet sprider viss information om sina kunder, t.ex. uppgifter om namn på enstaka kunder. Så har av allt att döma också skett i samband med Intersolias regelbundna utbildningar och kundsammankomster. Att en del kunduppgifter har spridits utesluter inte att kunddatabasen som helhet har hemlighållits. Det har inte framkommit att någon lista över större delen av Intersolias kundkrets skulle ha spridits, än mindre någon uppgift om vilka priser kunderna betalar. Inget annat har alltså framkommit än att Intersolia på sedvanligt sätt har hemlighållit kunddatabasen. Kunddatabasen har därmed utgjort en företagshemlighet.

Intersolia har i Arbetsdomstolen åberopat ett mejl som C.P. den 12 augusti 2015 skickade till H.C. Mejllet innehöll en Excelfil med namnet ”Intersolia - Kundlista - 2015-08-12”. Mejllet med bilaga härrör från den nedlagda förundersökningen och har överlämnats av polisen till Intersolias ombud, vilket får anses säkerställa att materialet är autentiskt. I filen finns en databas med drygt 1 600 poster avseende avtal med cirka 650 unika företag. Det framgår för varje avtal om det avser en nuvarande eller tidigare kund, datum för kontraktsskrivning, vilken iChemistry-tjänst avtalet gäller, totalt pris, nästa förfallodag och ”owner” (kundansvarig person hos Intersolia). Ett fåtal poster är uppenbarligen införda i testsyfte. Det finns dock ingen anledning att ifrågasätta att det var Intersolias aktuella kunddatabas som C.P. översände till H.C.

C.P. har skickat databasen från sitt MPQ-mejlkonto till H.C:s Gmailkonto, vilket är samma konton som de använde för att aktivt delta i förberedelserna för att starta cDoc-bolagets verksamhet. Att C.P. skickade databasen under en period när de båda var engagerade i dessa förberedelser och bara några veckor innan han begärde att få sluta hos Intersolia talar mycket starkt för att avsikten var att databasen skulle användas inom cDoc-bolaget. Om H.C. hade behövt databasen för sitt arbete hos Intersolia, har det inte funnits någon anledning att skicka den mellan externa mejlkonton.

Intersolia har åberopat utdrag ur cDoc-bolagets affärssystem Fortnox med uppgifter om cDoc-bolagets säljaktiviteter under tiden september 2015–januari 2016. Svarandena har ifrågasatt bevisningens tillförlitlighet och anfört att Intersolia måste ha kommit åt materialet genom dataintrång. D.P. har med hänvisning till 36 kap. 6 § rättegångsbalken vägrat att uttala sig om hur Intersolia har fått tag på materialet. Att Arbetsdomstolen inte har underlag för att bedöma hur materialet har åtkommit och om det skulle kunna vara förvanskat ger naturligtvis skäl att bedöma dess bevisvärde med stor försiktighet. Emellertid har E.A., som är den som svarat för de flesta

aktiviteterna i loggen, i förhör bekräftat att uppgifterna i stora drag verkar stämma.

Mot bakgrund av det anförda anser Arbetsdomstolen att det är visat i målet att främst E.A., C.P. och K.S. under tiden september 2015–januari 2016 för cDoc-bolagets räkning har haft kontakt med ett trettiootal företag som förekommer i Intersolias kunddatabas. Sammanlagt finns i loggen registrerade knappt 400 företagskontakter, varav många är upprepade kontakter med samma företag. Även om det inte med säkerhet kan sägas att aktivitetsloggen i Fortnox anger alla kontakter som cDoc-bolaget under perioden har tagit med potentiella kunder, får det antas att de allra flesta av dessa finns i loggen. En betydande del av de kontaktade företagen var alltså kunder hos Intersolia.

Vidare har K.S. den 15 januari 2016 mejlat till bolagets säljare att han ”vill ha 20 heta leads var av Er senast den 31 jan, dvs., företag som inte är Intersolia kunder eller prospect i Fortknox”. Detta kan tolkas som att cDoc-bolaget redan förfogade över och använde uppgifter om Intersolias kunder. C.P., K.S. och E.A. har å andra sidan genomgående förnekat att de utnyttjat någon kundlista från Intersolia i sitt arbete för cDoc-bolaget och att försäljningsarbetet särskilt skulle ha inriktats på Intersolias kunder. K.S. har dock uppgett att han har kontaktat 10–15 Intersoliakunder som han hade i minnet. På samma sätt har E.A. förklarat att hon kontaktade ”sina” gamla kunder som hon hade i minnet och att hon, i det mejl där hon nämnde ”ett par leads som jag hade med mig i min kundlista”, i själva verket syftade på en lista som hon hade i huvudet.

Arbetsdomstolen gör följande bedömning. C.P. har, en kort tid innan han lämnade Intersolia, gjort sin arbetsgivares fullständiga kunddatabas varaktigt tillgänglig för sig själv och H.C. på externa mejlkonton. Den enda rimliga förklaringen till detta är att han avsåg att databasen skulle användas i cDoc-bolagets verksamhet. Under några månader därefter har ett trettiootal kunder i databasen kontaktats av cDoc-bolaget i säljsyfte. Därmed får det anses visat att i vart fall någon av C.P., K.S. eller E.A. har utnyttjat information från kunddatabasen. Den bedömningen ändras inte av att K.S. och E.A. i och för sig skulle ha kunnat hålla det antal kunder som det här är fråga om i minnet. Det har inte heller någon betydelse att det skulle kunna finnas felaktiga poster i databasen, eftersom frågan är om databasen som sådan har röjts eller utnyttjats av svarandena.

Särskilt om C.P.

Arbetsdomstolens bedömning innebär att det är visat att Intersolias kunddatabas utgjort företagshemligheter och att C.P. under sin anställning hos Intersolia medvetet har röjt kunddatabasen till åtminstone någon person, som har utnyttjat information ur denna i cDoc-bolagets verksamhet. C.P. har fått del av kunddatabasen i sin anställning och han måste ha insett att han inte fick avslöja den. C.P. är därför enligt 7 § företagshemlighetslagen skyldig att ersätta den skada som uppkommit genom hans förfarande. Även

om C.P. agerande i tjänsten för cDoc-bolaget när han rörde kunddatabasen, finns det synnerliga skäl för att han ska ansvara för den skada han orsakat, bl.a. eftersom han medvetet röjt företagshemligheter som han fått del av sin anställning (jfr 4 kap. 1 § skadeståndslagen).

Särskilt om cDoc-bolaget

C.P. har angripit Intersolias kunddatabas, i strid med 7 § företagshemlighetslagen, genom att göra den tillgänglig för personer verksamma inom cDoc-bolaget. Han är sedan november 2015 vd för cDoc-bolaget och ingick redan dessförinnan i praktiken i bolagets ledningsgrupp. Han måste därmed ha agerat som företrädare för cDoc-bolaget.

Information ur kunddatabasen har utnyttjats i cDoc-bolagets verksamhet av C.P., K.S. eller E.A. C.P., som är företrädare för bolaget, måste ha känt till att informationen angripits i strid med företagshemlighetslagen och att den utnyttjades i bolagets verksamhet.

cDoc-bolaget har härigenom brutit mot 8 § företagshemlighetslagen och är därför skyldigt att ersätta Intersolia för den skada som uppkommit genom detta förfarande.

Särskilt om K.S.

Intersolia har gjort gällande att K.S. i strid med företagshemlighetslagen har röjt och utnyttjat kunddatabasen. Intersolias talan får, enligt Arbetsdomstolens mening, även anses omfatta ett påstående om att han har röjt eller utnyttjat information som finns i kunddatabasen.

Intersolia och K.S. träffade den 3 september 2015 ett uppsägningsavtal. Enligt detta var han arbetsbefriad från Intersolia under uppsägningstiden och han var, enligt vad Arbetsdomstolen har funnit i AD 2018 nr 46 (ej refererad), efter den 3 september 2015 inte längre skyldig att avhålla sig från att bedriva med Intersolia konkurrerande verksamhet. Det finns ingen uppgift om att han, medan han fortfarande arbetade för Intersolia, skulle ha försett sig med information ur kunddatabasen, eller att han den 3 september 2015 eller tidigare skulle ha röjt eller utnyttjat uppgifter ur denna.

K.S. har bestritt att han skulle ha röjt eller utnyttjat Intersolias kunddatabas men medgett att han, medan hans anställning hos bolaget fortfarande löpte, har kontaktat företag som han visste var Intersolias kunder, i syfte att marknadsföra cDoc. Han har uppgett att han då inte använde kunddatabasen, utan utnyttjade kunskap som han hade i minnet.

Arbetsdomstolen behöver inte ta ställning till om det är bevisat att K.S. röjt eller utnyttjat Intersolias kunddatabas eller om han, som han själv påstått, utnyttjat kunskap om kunder som han hade i minnet. Enligt Arbetsdomstolens mening skulle han nämligen inte vara skadeståndsskyldig enligt företagshemlighetslagen även om han hade fått del av kunddatabasen från C.P. efter den 3 september 2015, och därefter utnyttjat informationen

vid sina kontakter för cDoc med företag i databasen. Skälen till detta är följande.

Om K.S. efter den 3 september 2015 skulle ha fått del av kunddatabasen från C.P., har han inte överträtt 7 § företagshemlighetslagen eftersom han då inte har fått del av kunddatabasen i sin anställning hos Intersolia. Däremot kan han i så fall ha utnyttjat Intersolias företagshemligheter i ond tro om att informationen var företagshemlig och om att C.P. angripit hemligheterna. Under dessa förutsättningar har hans agerande stått i strid med 8 § företagshemlighetslagen.

Vid bedömningen av om K.S. under de nämnda förutsättningarna är skadeståndsskyldig enligt företagshemlighetslagen måste följande beaktas. Enligt 3 kap. 1 § skadeståndslagen ska den som har arbetstagare i sin tjänst ersätta skada som arbetstagaren vållar i tjänsten (s.k. principalansvar). Vidare framgår av 4 kap. 1 § skadeståndslagen att arbetstagare svarar för skada som hon eller han vållar genom fel eller försummelse i tjänsten endast i den mån synnerliga skäl föreligger med hänsyn till handlingens beskaffenhet, arbetstagarens ställning, den skadelidandes intresse och övriga omständigheter. Bestämmelserna är tillämpliga inte bara på arbetstagare, utan även på andra som för annans räkning utför arbete under omständigheter liknande dem som förekommer i ett anställningsförhållande (6 kap. 5 § skadeståndslagen). 3 kap. 1 § och 4 kap. 1 § skadeståndslagen är direkt tillämpliga bara på de typer av skador som regleras i skadeståndslagen, t.ex. sak- och personskada. Av rättspraxis framgår att 3 kap. 1 § skadeståndslagen kan tillämpas analogt om en arbetstagare i tjänsten utnyttjar eller röjer företagshemligheter i strid med 8 § företagshemlighetslagen, i vart fall när röjandet eller utnyttjandet syftar till vinning för arbetsgivaren (AD 2013 nr 24). Enligt Arbetsdomstolens mening bör motsvarande gälla vid tillämpning av 4 kap. 1 § skadeståndslagen (jfr NJA 1986 s. 702).

Om K.S. efter den 3 september 2015 har fått del av Intersolias kunddatabas och utnyttjat informationen i denna, har hans befattning med kunddatabasen helt och hållet skett i tjänsten som anställd hos cDoc-bolaget, eller i vart fall när han utförde arbete för bolaget under omständigheter liknande dem som förekommer i ett anställningsförhållande. Utnyttjandet får i sådana fall antas ha skett på uppdrag av företrädare för cDoc-bolaget och i syfte att gynna detta bolag ekonomiskt. Det finns enligt Arbetsdomstolens mening inte några skäl för att cDoc-bolaget, i så fall, inte skulle svara för den skada som K.S. orsakat genom att bryta mot 8 § företagshemlighetslagen. I sådant fall finns det inte synnerliga skäl för att han personligen ska ansvara för skadan (jfr 4 kap. 1 § skadeståndslagen). Arbetsdomstolen noterar att K.S. enligt detta resonemang skulle ha fått del av kunddatabasen från cDoc-bolaget och att utredningen inte ger stöd för att K.S. under aktuell period skulle ha haft ett väsentligt inflytande över detta bolag (jfr NJA 1986 s. 702).

Är då K.S. skyldig att betala skadestånd enligt företagshemlighetslagen för att, på det sätt som han medgett, ha utnyttjat information om kundernas namn som han hade i minnet? Hans medgivande innefattar att han innan

anställningen hos Intersolia upphörde har utnyttjat information om vilka som var Intersolias kunder, vilken han fått del av i sin anställning hos Intersolia. Frågan är då om den informationen utgör företagshemligheter.

Som Arbetsdomstolen redan har konstaterat kan ett företags normala verksamhet medföra att viss kundinformation sprids till utomstående, samtidigt som kunddatabasen som helhet hemlighålls. Det har framkommit att Intersolia regelbundet bjöd in sina kunder till större sammankomster i olika delar av landet. P.R. (anställd hos Intersolia) har omvittnat att det vid dessa tillfällen delades ut namnbrickor till deltagarna med respektive kundföretags namn angivet, vilket även K.S. har berättat om. Uppgifterna har däremot gått isär i frågan om även deltagarlistor var tillgängliga för deltagarna. Under alla omständigheter har Intersolia inte vinnlagt sig om att hemlighålla identiteten på enskilda kunder, som därför inte kan anses ha varit företagshemlig. Det är därmed inte visat att K.S. har utnyttjat företagshemlig information.

Arbetsdomstolens slutsats är att K.S. inte är skadeståndsskyldig enligt företagshemlighetslagen för att ha använt kunduppgifter från Intersolia, oavsett om han har hämtat dem ur minnet eller ur den företagshemliga kunddatabasen efter C.P:s angrepp på denna.

Arbetsdomstolen vill i sammanhanget nämna att det normalt står i strid med en arbetstagares lojalitetsplikt att under anställningen kontakta arbetsgivarens kunder i syfte att värva dem till en konkurrerande verksamhet, alldeles oavsett om information avseende kunderna utgör företagshemligheter eller inte. Frågan om K.S., utan att ha angripit Intersolias företagshemligheter, har brutit mot sin lojalitetsplikt omfattas dock inte av Arbetsdomstolens prövning.

Särskilt om H.C.

H.C. har fått Intersolias kunddatabas via mejl från C.P. den 12 augusti 2015. Därefter har han varit verksam för cDoc-bolaget fram till början av september. Det har inte framkommit att han i tiden däremellan skulle ha kontaktat Intersolias kunder i sådan utsträckning att det tyder på att han utnyttjat uppgifter ur databasen. Det finns i övrigt inga uppgifter om att han skulle ha befattat sig med kunddatabasen på annat sätt än att han tog emot det mejl till vilket databasen hade bifogats. Han är därför inte skadeståndsskyldig enligt företagshemlighetslagen för att ha röjt eller utnyttjat kunddatabasen.

Övriga svarande

Det har inte framkommit att P.L., M.P. eller R.L. skulle ha vidtagit någon åtgärd med Intersolias kunddatabas eller uppgifter ur denna. Varken de eller deras arbetsgivare, MPQ, är därför skadeståndsskyldiga för att ha angripit databasen. C.P. var visserligen delägare i MPQ när han angrep kunddatabasen, men han kan i detta avseende inte sägas ha agerat för MPQ utan snarare för cDoc-bolaget.

Särskilt om den s.k. Chemsoftlistan

Intersolia och D.P. har i viss detalj redogjort för ett förvärv av delar av verksamheten i miljökonsultbolaget Explizit Environment AB, om vilket avtal ingicks under våren 2015. Det främsta syftet med affären var att överta Explizits kemikaliehanteringssystem Chemsoft och de kunder som använde det. Arbetsdomstolen har inte anledning att ifrågasätta D.P:s uppgift att Intersolia i samband med förvärvet fick tillgång till en lista över de 96 Chemsoftkunderna (Chemsoftlistan) och att den hölls hemlig av konkurrensskäl. Listan var därmed en företagshemlighet hos Intersolia.

Tingsrätten har prövat frågan om svarandena har röjt och utnyttjat Chemsoftlistan. C.P. och K.S. har vid huvudförhandlingen i Arbetsdomstolen anfört att detta är ett rättegångsfel, då de av Intersolia åberopade grunderna för talan varken vid tingsrätten eller i Arbetsdomstolen innefattar något påstående om angrepp på Chemsoftlistan, och har yrkat att Arbetsdomstolen inte ska tillåta Intersolia att åberopa denna omständighet.

Enligt tingsrättens dom har Intersolia åberopat att angrepp skett på ”Intersolias [...] kunddatabas”. Arbetsdomstolen konstaterar att det inte är uppenbart att detta uttryckssätt omfattar en kunddatabas som mottagits från en verksamhet som Intersoliakoncernen var i färd med att förvärva, men att det är möjligt att göra en sådan tolkning. Eftersom svarandenas befattnings med Chemsoftlistan har varit föremål för argumentation och bevisföring redan vid tingsrätten kan det inte ha kommit som en överraskning att tingsrätten tog upp omständigheten till prövning. Arbetsdomstolen anser att övervägande skäl talar för att omständigheten ska anses omfattas av de redan vid tingsrätten åberopade grunderna. Den är alltså inte ny och ska inte avvisas.

C.P. har medgett att han har haft tillgång till Chemsoftlistan och att han har importerat dess information till cDoc-bolagets affärssystem Fortnox. Han måste vid den tidpunkten ha förstått att listan utgjorde en företagshemlighet hos Intersolia. Genom att listan överförts till cDoc-bolagets affärssystem har den blivit tillgänglig för andra som haft tillgång till det systemet. C.P. har därmed i strid med företagshemlighetslagen röjt denna företagshemlighet.

C.P. har uppgett att han strax efter att ha överfört informationen till affärssystemet insåg att det var fel att göra så, och därför raderade den ur systemet. Av ett utdrag ur Fortnox händelselogg framgår att posterna har importerats, men inte att de har raderats. C.P:s uppgift om radering stöds alltså inte av de utdrag ur Fortnox som Intersolia åberopat. Påståendet får inte heller stöd av annan bevisning. Arbetsdomstolen anser att svarandena, av vilka flera har direkt tillgång till Fortnoxsystemet, rimligen borde ha kunnat ta fram uppgifter till stöd för att radering skett. Något sådant material har inte lagts fram. Arbetsdomstolen finner därför att det inte är utrett att C.P. har raderat posterna.

Å andra sidan finns det inga uppgifter som visar att information ur Chemsoftlistan skulle ha utnyttjats eller på annat sätt hanterats av någon av svarandena, utöver att C.P. importerat listan till Fortnox. Det utdrag ur

Fortnox som Intersolia åberopat tyder närmast på att listan inte användes vid något tillfälle.

Sammanfattningsvis finner Arbetsdomstolen det visat att C.P. i strid med 7 § företagshemlighetslagen har röjt Chemsoftlistan genom att göra den tillgänglig för andra personer verksamma i cDoc-bolaget. Däremot är det inte visat att han har utnyttjat information ur listan. C.P. måste vid rökandet ha agerat som företrädare för cDoc-bolaget. Hans agerande innebär därmed även att cDoc-bolaget i strid med 8 § företagshemlighetslagen har röjt Chemsoftlistan. Även om C.P. agerande i tjänsten för cDoc-bolaget när han rörde Chemsoftlistan, finns det synnerliga skäl för att han ska ansvara för den skada han orsakat, bl.a. eftersom han medvetet röjt företagshemligheter som han fått del av sin anställning (jfr 4 kap. 1 § skadeståndslagen).

Det är inte visat att övriga svarandeparter har röjt Chemsoftlistan eller utnyttjat information ur denna.

Prospektdatabasen

Intersolia har haft en omfattande databas med uppgifter om företag som har identifierats som potentiella kunder (prospektkunder) och som i vissa fall har bearbetats av Intersolias säljare. Antalet registrerade prospektkunder uppgick 2015 till cirka 4 700. Prospektdatabasen har tveklöst varit värd att hemlighålla av konkurrensskäl och det får anses utrett att Intersolia har gjort detta. Den har alltså utgjort en företagshemlighet.

Bevisningen för att cDoc-bolaget har haft tillgång till och utnyttjat Intersolias prospektdatabas består bl.a. av utdrag ur cDoc-bolagets affärssystem. Intersolia har kommit åt dessa på ett sätt som D.P. med hänvisning till 36 kap. 6 § rättegångsbalken har vägrat att redogöra för. Eftersom E.A. har uppgett att uppgifterna i huvudsak verkar stämma, och det inte har påtalats några konkreta fel i utdragen, anser Arbetsdomstolen att materialet trots detta kan läggas till grund för bedömningen. Av utdragen framgår att cDoc-bolaget, främst genom E.A., har kontaktat så många av de registrerade företagen att de har varit klart överrepresenterade bland cDoc-bolagets försäljningsinsatser.

Det finns alltså vissa uppgifter som stödjer att cDoc-bolaget har utnyttjat prospektdatabasen. Av följande skäl behöver dock Arbetsdomstolen inte ta slutlig ställning till om det är visat att så är fallet.

Intersolia har som grund för sin talan vid tingsrätten angett att det är C.P., K.S. eller H.C. som har röjt dess företagshemliga information, för att sedan tillsammans med andra använda den i cDoc-bolagets verksamhet. (Som redan nämnts har Arbetsdomstolen under förberedelsen avvisat en av Intersolia åberopad ny omständighet i fråga om vem som ska ha röjt informationen.) Om någon annan än C.P., K.S. eller H.C. skulle ha röjt informationen kan Intersolias talan därmed inte bifallas. Det saknas konkreta uppgifter om hur prospektdatabasen, helt eller delvis, skulle ha röjts och kommit i cDoc-bolagets besittning. Om informationen har röjts,

kan det enligt Arbetsdomstolens bedömning lika gärna vara någon annan person än C.P., K.S. och H.C. som har gjort detta. Intersolias talan kan redan därför inte bifallas såvitt avser prospektdatabasen.

Har Intersolia Ltd innehaft företagshemligheterna?

Svarandena har ifrågasatt om den information som målet rör har utgjort företagshemligheter hos käranden, Intersolia Ltd. De har hänvisat bl.a. till ett efterbeskattningsbeslut av Skatteverket, vilket har åberopats som ny bevisning i Arbetsdomstolen, enligt vilket de immateriella rättigheterna till iChemistry ska tillhöra Intersolia Ltds Gibraltarregistrerade moderbolag, Leevest Capital Ltd. Vidare har de påtalat att vissa kundavtal om tillhanda-hållande av iChemistry har ingåtts av dotterbolaget Intersolia Sweden AB i stället för Intersolia Ltd, vilket D.P. har förklarat med att en del kunder föredrar att ingå avtal med ett svenskt bolag. Till bemötande av svarandenas invändningar har Intersolia Ltd åberopat två nytecknade ”bekräftelseavtal” enligt vilka Intersolia Sweden AB respektive Leevest Capital Ltd bekräftar att de aktuella företagshemligheterna innehas av Intersolia Ltd.

Av Skatteverkets beslut och åberopade kundavtal, tillsammans med vad D.P. och andra förhörspersoner har berättat, framgår det enligt Arbetsdomstolens mening att verksamheterna i Intersolia Ltd och Intersolia Sweden AB har varit i hög grad sammanblandade. Det synes ha berott på skattemässiga och praktiska skäl om ett kundavtal avseende iChemistry har ingåtts av det ena eller andra av bolagen i koncernen. Tjänsten har i båda fallen marknadsförts och levererats på samma sätt och av samma personal, som har använt kunddatabasen i sitt arbete. Då gränsen mellan bolagens verksamheter har varit flytande får samtliga kunduppgifter i kunddatabasen anses ha funnits hos såväl Intersolia Ltd som Intersolia Sweden AB och utgjort företagshemligheter i vart fall hos Intersolia Ltd. Vidare får det godtas att Intersolia Ltd, efter förvärvet av Chemsofts verksamhet, kom att inneha den företagshemliga informationen i Chemsoftlistan. Dessa hemligheter har C.P. och cDoc-bolaget angripit.

Eftersom Arbetsdomstolen inte har funnit det bevisat att några företagshemligheter som avser systemet iChemistry m.m. har angripits, finns det inte anledning att gå in på frågan om sådana hemligheter innehafts av Intersolia Ltd.

Har Intersolia offentliggjort informationen?

Svarandena har anfört att den aktuella informationen har offentliggjorts eller annars förlorat sin egenskap av företagshemligheter i samband med de rättsliga åtgärder som Intersolia har vidtagit, t.ex. genom att den bifogats till s.k. varningsbrev med hot om stämning som, förutom till de personer som slutligen instämdes i målet, även har sänts till E.A. och O.N. Arbetsdomstolen konstaterar att det som svarandena anfört i denna del inte avser kunddatabasen (inklusive Chemsoftlistan), som är de enda företags-

hemligheter som domstolen funnit att någon av svarandena angripit. Invändningen saknar redan av den anledningen betydelse för Arbetsdomstolens ställningstagande.

Frågan om brott mot lojalitetsplikten och helhetsbedömning

Arbetsdomstolen har funnit det visat att C.P. har röjt Intersolias kunddatabas, som utgör en företagshemlighet, till åtminstone någon person, som har utnyttjat information ur denna i cDoc-bolagets verksamhet. Agerandet innebär att C.P. i strid med 7 § företagshemlighetslagen har röjt kunddatabasen till cDoc-bolaget samt att cDoc-bolaget i strid med 8 § företagshemlighetslagen har röjt och utnyttjat information ur kunddatabasen.

Vidare har Arbetsdomstolen funnit att C.P. har röjt den s.k. Chemsoftlistan, som är en företagshemlighet, genom att göra den tillgänglig för personer verksamma i cDoc-bolaget. Hans agerande, som får anses innefattas i Intersolias grund för talan, innebär att han och cDoc-bolaget har röjt listan i strid med 7 § respektive 8 § företagshemlighetslagen. Det är däremot inte visat att Chemsoftlistan har utnyttjats eller på annat sätt hanterats av någon av svarandena.

I övriga delar har Intersolia inte förmått styrka de angrepp på företagshemligheter som det har lagt till grund för sin talan.

Intersolia har vid tingsrätten, som ytterligare grund för talan, anfört att C.P:s, K.S:s, och H.C:s obehöriga angrepp på dess företagshemligheter även utgör illojalt agerande i strid med deras anställningsavtal med Intersolia. (Som redan nämnts har Arbetsdomstolen under förberedelsen avvisat en av Intersolia åberopad ny omständighet innebärande att även andra handlingar av de nämnda personerna har utgjort sådant illojalt agerande.) Den 12 augusti 2015, under sin anställning hos Intersolia, har C.P. gjort sin arbetsgivares företagshemliga kunddatabas tillgänglig utanför Intersolia för honom själv och för H.C., vilket utgör ett led i röjandet av denna. Han har vidare den 14 september 2015, under sin anställning, röjt Chemsoftlistan genom att importera den till cDoc-bolagets affärssystem. Genom att på detta sätt förbereda eller bedriva konkurrerande verksamhet under sin anställning hos Intersolia har C.P. allvarligt brutit mot den lojalitetsplikt som följer av hans anställningsavtal och som han erinrades om i uppsägningsavtalet. Han är därför skadeståndsskyldig även på denna grund för den ekonomiska skada som hans agerande kan ha orsakat Intersolia.

Intersolia har särskilt framhållit att Arbetsdomstolen ska beakta helheten i svarandenas agerande i förhållande till Intersolia och har åberopat bevisning om uttalanden som fällts av C.P., K.S. och H.C. samt om deras agerande i andra avseenden. Det Intersolia har anfört medför dock ingen annan bedömning än den som har angetts ovan.

Fastställsetalan avseende skadeståndsskyldighet

Arbetsdomstolen har kommit fram till att C.P. i strid med 7 § företagshemlighetslagen har röjt Intersolias kunddatabas i form av en Excel-fil som han skickade per e-post den 12 augusti 2015. Arbetsdomstolen har också kommit fram till att cDoc-bolaget i strid med 8 § företagshemlighetslagen har röjt och utnyttjat företagshemlig information ur kunddatabasen. Vidare har Arbetsdomstolen funnit att C.P. och cDoc-bolaget i strid med 7 § företagshemlighetslagen har röjt Chemsoftlistan. C.P. och cDoc-bolaget är därför skyldiga att ersätta den skada som uppkommit för Intersolia (dvs. Intersolia Ltd) genom deras förfarande. C.P:s agerande i nu berörda avseenden innebär även ett illojalt agerande i strid mot hans anställningsavtal med Intersolia.

I övrigt har Arbetsdomstolen inte funnit att någon av svarandena i strid med företagshemlighetslagen har angripit Intersolias företagshemligheter. Inte heller har Arbetsdomstolen funnit att H.C. eller K.S. genom obehöriga angrepp på Intersolias företagshemligheter har agerat illojalt i strid med sina anställningsavtal med Intersolia.

Svarandena har under huvudförhandlingen i Arbetsdomstolen – med hänvisning till rättsfallen AD 2011 nr 11 och AD 2013 nr 24 – framhållit dels att Intersolia inte har bevisat att det har lidit någon ekonomisk skada, dels att fastställsetalan inte kan anses omfatta skyldighet att betala allmänt skadestånd då detta inte särskilt har angetts.

Arbetsdomstolen gör i denna del följande bedömning.

Enligt 7 och 8 §§ företagshemlighetslagen är den som genom ett visst förfarande bryter mot dessa bestämmelser skyldig att ersätta den skada som uppkommer genom hans eller hennes förfarande. Innebörden är alltså att om någon bryter mot bestämmelserna är denne skadeståndsskyldig för den skada som kan ha uppkommit till följd av förfarandet. Med beaktande av detta, och då Intersolia inte i fastställseyrkandet har angivit någon konkret skada, måste bolagets yrkande avse att svarandena är skyldiga att ersätta Intersolia för den skada som bolaget kan ha orsakats av att dess företagshemligheter har angripits i vissa avseenden. Frågan om Intersolia faktiskt har drabbats av någon ersättningsgill skada till följd av C.P:s och cDoc-bolagets angrepp på kunddatabasen och Chemsoftlistan omfattas inte av Intersolias yrkande och Arbetsdomstolen har därför heller inte heller tagit ställning till den frågan. Prövningen omfattar alltså t.ex. inte vilka företag i kunddatabasen som vid den aktuella tiden var kunder till Intersolia (dvs. Intersolia Ltd) eller om cDoc-bolaget har utnyttjat kunddatabasen vid sin kontakt med varje enskilt företag.

Enligt 9 § företagshemlighetslagen ska skadestånd för förfaranden i strid med bl.a. 7 och 8 §§ bestämmas med hänsyn även till den skadelidandes intresse av att hemligheten inte obehörigen utnyttjas eller röjs och till övriga omständigheter av annan än rent ekonomisk betydelse. Skadeståndsskyldigheten innefattar alltså även skadestånd för annat än ekonomisk förlust, dvs.

det som inom arbetsrätten brukar kallas allmänt skadestånd (se t.ex. AD 2018 nr 25 och AD 2011 nr 11).

Intersolia har yrkat att domstolen ska fastställa att svarandena är skadeståndsskyldiga mot Intersolia för den skada som de har orsakat Intersolia genom att angripa bolagets företagshemligheter. Intersolia har över huvud taget inte preciserat av vilket slag eller hur omfattande den skada är som bolaget kan ha orsakats. Enligt Arbetsdomstolens mening kan Intersolias fastställsetalan därmed inte anses vara begränsad till att avse den ekonomiska skada som bolaget drabbats av. Intersolia har alltså inte uteslutit allmänt skadestånd från sitt yrkande.

Intersolia har yrkat att domstolen ska fastställa att svarandena är solidariskt ansvariga för den skada som bolaget drabbats av. Enligt 6 kap. 4 § skadeståndslagen är två eller flera som orsakat samma skada solidariskt ansvariga för skadeståndet, i den mån annat inte följer av att begränsning gäller i den skadeståndsskyldighet som åvilar någon av dem. Bestämmelsen är tillämplig vid skadestånd enligt företagshemlighetslagen (se t.ex. AD 2018 nr 25). Eftersom Intersolias fastställelseyrkanden inte har preciserats till att avse viss bestämd skada, utan avser all skada som bolaget kan ha orsakats av svarandenas angrepp på bolagets företagshemligheter, är det inte möjligt för Arbetsdomstolen att bedöma om den skada C.P. respektive cDoc-bolaget kan ha orsakat är ”samma skada”. Det finns därför inte förutsättningar att i detta mål avgöra om de är solidariskt ansvariga.

Intersolias fastställelseyrkande ska därför bifallas på följande sätt. Domstolen fastställer att C.P. är skyldig att ersätta Intersolia för den skada som Intersolia orsakats genom att han röjt Intersolias kunddatabas. Vidare fastställer Arbetsdomstolen att cDoc-bolaget är skyldigt att ersätta Intersolia för den skada som Intersolia orsakats genom att cDoc-bolaget röjt och utnyttjat Intersolias kunddatabas. Arbetsdomstolen fastställer även att C.P. och cDoc-bolaget är skyldiga att ersätta Intersolia för den skada som Intersolia orsakats genom att C.P. som företrädare för cDoc-bolaget röjt den s.k. Chemsoftlistan.

Förbudstalan

Den som har angripit en företagshemlighet kan enligt 11 § företagshemlighetslagen vid vite förbjudas att utnyttja eller röja densamma. Av grunderna för 12 § företagshemlighetslagen följer att något förbud inte ska meddelas om det skulle bli utan betydelse. Så torde vara fallet bl.a. när den aktuella informationen inte längre utgör en företagshemlighet. Vid förbud vid vite måste den förbjudna handlingen anges så precist att den som förbudet riktas mot har möjlighet att följa det.

C.P. och cDoc-bolaget, som har angripit information i Intersolias kunddatabas, bör var och en vid vite om 100 000 kr vid varje överträdelse förbjudas att utnyttja eller röja databasen.

Chemsoftlistan har getts in till domstolen endast i en version där all kundinformation är maskad. Eftersom informationen i listan därmed inte har preciserats, är det inte möjligt att meddela något förbud mot att utnyttja eller röja den.

Förbudsyrkandet ska i övriga delar avslås.

Yrkande om att handlingar och föremål ska överlämnas eller förstöras

Enligt 14 § företagshemlighetslagen får domstolen besluta att den som har angripit en företagshemlighet till den som utsatts för angreppet ska överlämna en handling eller ett föremål som innefattar hemligheten, eller bl.a. att handlingen eller föremålet ska förstöras.

Enligt Arbetsdomstolens mening vore det inte meningsfullt att besluta att C.P. och cDoc-bolaget ska lämna ifrån sig alla exemplar av Intersolias kunddatabas, eftersom all information i databasen återfinns i en sekretessbelagd bilaga till denna dom som de lovligen har tillgång till. Vad gäller Chemsoftlistan skulle ett sådant beslut bli alltför oprecist i och med att innehållet i listan inte har lagts fram. Yrkandena om överlämnande eller förstörande, såväl mot C.P. och cDoc-bolaget som mot övriga svarande, ska därför avslås.

Rättegångskostnader

K.S., P.L., M.P., R.L., H.C. och MPQ har vunnit målet. Intersolia ska därför förpliktas att fullt ut ersätta deras rättegångskostnader även i Arbetsdomstolen, i den mån de varit skäligen påkallade.

C.P. och cDoc-bolaget har vunnit målet i fråga om iChemistry, databasen med säkerhetsdatablad, virtuell kemikaliesamordnare och prospekt-databasen, men har förlorat i fråga om kunddatabasen och Chemsoftlistan. Det de har vunnit får anses motsvara tre fjärdedelar av målet. Intersolia ska därför ersätta dem med hälften av deras rättegångskostnader, såväl vid tingsrätten som i Arbetsdomstolen, i den mån dessa varit skäligen påkallade.

Arbetsdomstolen har inte anledning att avvika från tingsrättens bedömning i fråga om vilka rättegångskostnader som varit skäligen påkallade i målet där. Med den ovan angivna bedömningen av Intersolias ersättningsskyldighet måste C.P:s kostnader särskiljas från K.S:s och cDoc-bolagets kostnader från MPQ:s. Inget annat har framkommit än att lika stor del av respektive kostnad belöper på var och en av medparterna. K.S. och MPQ ska få ersättning för hela sina kostnader, medan C.P. och cDoc-bolagets ersättningar ska reduceras till hälften.

Vid bedömningen av vilka kostnader som har varit skäligen påkallade för svarandenas talan i Arbetsdomstolen bör särskilt följande beaktas. Såväl det skriftliga som det muntliga processmaterialet har varit omfattande. Dessu-

tom har grunderna för Intersolias talan ännu i Arbetsdomstolen varit förhållandevis oprecist angivna, vilket måste ha medfört åtskilligt merarbete för svarandena. I Arbetsdomstolen har det tillkommit omfattande ny skriftlig bevisning och domstolen har under förberedelsen haft att ta ställning till flera viktiga frågor om tillåtande av omständigheter och bevisning. Sammantaget har det funnits skäl för svarandena att lägga ner ett omfattande arbete såväl under förberedelsen som vid huvudförhandlingen. Visst samarbete har förekommit mellan svarandeombuden, men ombuden för varje part har ändå behövt vara väl insatta i hela processmaterialet. Även om en kärande i allmänhet bär en tyngre processuell börda än en svarande bör det också nämnas att Intersolia, för det fall bolaget skulle ha vunnit målet, har begärt ersättning för kostnader i Arbetsdomstolen med knappt 2 miljoner kr.

P.L., M.P. och R.L. har begärt ersättning med sammanlagt 1 044 000 kr, allt avseende ombudens arbete (435 timmar), dvs. 348 000 kr vardera. Intersolia har vitsordat att deras anspråk är skäligt. Yrkandet ska därför bifallas.

K.S. och C.P. har bytt ombud under förberedelsen i Arbetsdomstolen. De har begärt ersättning med sammanlagt 1 521 744 kr, varav 277 568 kr avser de tidigare ombudens arbete (93,3 timmar), 950 000 kr de nuvarande ombudens arbete (330 timmar) samt utlägg och mervärdesskatt, och har angett att 50 timmars arbete har dragits av för att motsvara merkostnaden på grund av bytet av ombud. Intersolia, som har godtagit utläggerna och inte anmärkt på timkostnaden, har vitsordat att 70 timmars arbete av de tidigare ombuden och 270 timmar av de nuvarande har varit påkallat. Arbetsdomstolen anser att den ersättning som K.S. och C.P. har begärt framstår som skälig även avseende ombudens arbete. De har uppgett att kostnaderna fördelar sig lika mellan dem. K.S. ska ersättas för hela sin kostnad, medan C.P. ska få ersättning för halva kostnaden.

MPQ och cDoc-bolaget har begärt ersättning med 385 300 kr vardera avseende ombudets arbete, sammanlagt 770 600 kr (345,24 timmar), samt 9 890,50 kr vardera avseende ombudets utlägg. MPQ har dessutom begärt ersättning med 56 000 kr avseende P.L:s arbete (80 timmar) och 35 000 kr avseende M.P:s arbete (50 timmar). cDoc-bolaget har begärt ersättning med 98 700 kr avseende ställföreträdaren C-U.O:s arbete (141 timmar) samt 10 480 kr avseende hans utlägg. Intersolia har vitsordat att bolagens anspråk avseende ombudets arbete och utlägg är skäliga. De ska därför bifallas. I fråga om bolagens ställföreträdare framgår det inte vad arbetet närmare har bestått i, men det måste ha funnits behov av återkommande konsultationer mellan dem och ombuden. C-U.O. har även haft anledning att närvara vid huvudförhandlingen, varför hans utlägg bör godtas. Skälig ersättning för arbete uppskattar Arbetsdomstolen till 30 000 kr för var och en av de tre ställföreträdarna. MPQ ska ersättas för hela sin kostnad, medan cDoc-bolaget ska få ersättning för halva kostnaden.

H.C., som inte har företrätts av ombud i Arbetsdomstolen, har begärt ersättning med 101 200 kr, varav 11 000 kr avser utlägg, 12 000 kr förlorad

arbetsinkomst under huvudförhandlingen, 63 360 kr förlorade konsultintäkter (64 timmar) och resten mervärdesskatt på förlorade intäkter. Intersolia har överlämnat hans anspråk till domstolens bedömning. Arbetsdomstolen konstaterar att H.C. har haft anledning att sätta sig in i processmaterialet och att närvara vid huvudförhandlingen. Han har dock inte yttrat sig i någon nämnvärd omfattning, vare sig under förberedelsen eller vid huvudförhandlingen, vilket möjligen inte heller har behövts. Arbetsdomstolen anser att H.C. inte har styrkt den förlorade förtjänsten, men att han däremot bör få ersättning för sitt arbete med målet med skäliga 50 000 kr. Ersättningen utgör inte omsättning i näringsverksamhet och är därmed inte mervärdesskattepliktig. Utläggen bör godtas.

Domslut

1. Arbetsdomstolen avslår yrkandet om avvisning av den av Intersolia Ltd åberopade omständigheten att angrepp har skett på den s.k. Chemsoftlistan.
2. Arbetsdomstolen ändrar punkt 1 i tingsrättens domslut på följande sätt.
 - a) Arbetsdomstolen fastställer att C.P. är skyldig att ersätta Intersolia Ltd för den skada som Intersolia Ltd orsakats genom att han röjt Intersolias kunddatabas (se domsbilaga) uteslutes här.
 - b) Arbetsdomstolen fastställer att Chemical Documentation cDoc AB är skyldigt att ersätta Intersolia Ltd för den skada som Intersolia Ltd orsakats genom att Chemical Documentation cDoc AB röjt och utnyttjat Intersolias kunddatabas (se domsbilaga).
 - c) Arbetsdomstolen fastställer att C.P. och Chemical Documentation cDoc AB är skyldiga att ersätta Intersolia Ltd för den skada som Intersolia Ltd orsakats genom att C.P. röjt den s.k. Chemsoftlistan.
 - d) Arbetsdomstolen förbjuder dels C.P., dels Chemical Documentation cDoc AB, vid vite om 100 000 kr vid varje överträdelse, att röja eller utnyttja Intersolias kunddatabas (se domsbilaga).
 - e) Arbetsdomstolen avslår Intersolias Lts käromål i övrigt.
3. Med ändring av punkt 3 i tingsrättens domslut förpliktar Arbetsdomstolen Intersolia Ltd att för rättegångskostnader vid tingsrätten ersätta C.P. med 636 282 kr, varav 545 611 kr avser ombudsarvode, och K.S. med 1 272 564 kr, varav 1 091 221 kr avser ombudsarvode, jämte ränta enligt 6 § räntelagen från den 14 mars 2019 till dess betalning sker.
4. Med ändring av punkt 5 i tingsrättens domslut förpliktar Arbetsdomstolen Intersolia Ltd att för rättegångskostnader vid tingsrätten ersätta Chemical Documentation cDoc AB med 431 497 kr, varav 312 693 kr avser ombudsarvode, jämte ränta enligt 6 § räntelagen från den 14 mars 2019 till dess betalning sker.
5. Arbetsdomstolen fastställer punkterna 2, 4 och 6 i tingsrättens domslut.

6. Intersolia Ltd ska ersätta respektive svarandepart för rättegångskostnader i Arbetsdomstolen med följande belopp jämte ränta enligt 6 § räntelagen från dagen för denna dom till dess betalning sker.

- a) P.L.: 348 000 kr avseende ombudsarvode
- b) R.L.: 348 000 kr avseende ombudsarvode
- c) M.P.: 348 000 kr avseende ombudsarvode
- d) K.S.: 760 872 kr, varav 613 784 kr avser ombudsarvode
- e) C.P.: 380 436 kr, varav 306 892 kr avser ombudsarvode
- f) MPQ Software AB: 455 191 kr, varav 385 300 kr avser ombudsarvode
- g) Chemical Documentation cDoc AB: 217 835 kr, varav 192 650 kr avser ombudsarvode
- h) H.C.: 61 000 kr

7. Arbetsdomstolen fastställer punkt 7 i tingsrättens domslut, såvitt avser uppgifter som inte har tagits in de offentliga delarna av denna dom.

8. Sekretessen enligt 36 kap. 2 § offentlighets- och sekretesslagen ska fortsätta att gälla för uppgifter om Intersolia Ltds affärs- och driftsförhållanden som förekommer i domsbilagan till denna dom (uteslutes här) eller som har lagts fram inom stängda dörrar vid Arbetsdomstolens huvudförhandling och inte har tagits in i denna dom.

Ledamöter: Jonas Malmberg, Carina Gunnarsson, Christer Måhl, Åsa Kjellberg Kahn, Göran Söderlöf, Ronny Wenngren och Elisabeth Mohlkert.
Enhälligt.

Rättssekreterare: Jonas Eklund

Bilaga

Tingsrättens dom (ledamöter: Håkan Nyberg, Elisabeth Karlén och Joakim Hugoson)

BAKGRUND

Intersolia Ltd, i fortsättningen Intersolia, driver verksamhet inom kemikaliehantering. För sin verksamhet har Intersolia byggt upp ett kemikaliehanteringssystem benämnt iChemistry. Därtill har Intersolia byggt upp en omfattande databas innehållande information om kemikalier.

Chemical Documentation cDoc AB, i fortsättningen Chemical Documentation, utvecklades och bildades under 2015 av P.L., R.L. och M.P. Det bolaget bedriver också verksamhet inom kemikaliehantering med ett kemikaliehanteringssystem som heter cDoc. P.L. och M.P. driver också MPQ Consulting i Halmstad AB, numera Swedge AB, men i fortsättningen kallat MPQ.

K.S., H.C. och C.P. har varit anställda hos Intersolia. C.P. sade upp sig från Intersolia i slutet av augusti 2015. K.S. slutade sin anställning per den 1 oktober 2015. H.C. sades upp den 16 oktober 2015. C.P. och K.S. började arbeta i Chemical Documentation under hösten 2015.

YRKANDEN M.M.

Intersolia har, som bolaget slutligen bestämt sin talan, yrkat

1. att tingsrätten ska fastställa att svarandena är solidariskt skadeståndsskyldiga mot Intersolia för den skada som svarandena har orsakat Intersolia.
2. att tingsrätten vid vite vid varje tillfälle förbjuder svarandena att utnyttja eller röja Intersolias företagshemligheter,
 - i första hand genom att tillhandahålla IT-systemet cDoc och databasen SAREQ,
 - i andra hand genom att tillhandahålla följande funktioner/information i cDoc;
 - a) lagstadgad lista,
 - b) generell och aktivitetsbaserad riskbedömning,
 - c) brandlista,
 - d) enkel förteckning,
 - e) lista över produkter med anmärkning och
 - f) information i cDocs databas SAREQ hämtat från Intersolias databas bestående av bearbetade säkerhetsdatablad och anteckningar i anslutning till dessa.
3. att tingsrätten vid vite vid varje tillfälle förbjuder svarandena att utnyttja eller röja Intersolias företagshemligheter avseende information från Intersolias prospektdatabas iSales bestående av kunder, kontaktuppgifter, anteckningar kring kontakter, statistik, historik, dokument och uppskattning av kundens värde.

4. att tingsrätten vid vite vid varje tillfälle förbjuder svarandena att utnyttja eller röja Intersolias företagshemligheter avseende information från Intersolias kunddatabas bestående av kunder, kontaktuppgifter, uppgifter i avtal, prisuppgifter, anteckningar gällande kund, dokument i form av offerter, avtal och prisberäkningar, finansiell information och historik.

5. att tingsrätten förordnar om att handlingar och föremål såväl i fysisk form som lagrad i datamedia i någon form innehållande Intersolias företagshemligheter preciserade i punkterna 2-4 ovan ska överlämnas till Intersolia alternativt förstöras, och

6. att tingsrätten förordnar om att sekretess ska gälla i de delar av målet som omfattar Intersolias affärs- och driftsförhållanden,

- a) såvitt gäller iChemistry och databasen med säkerhetsdatablad för uppgifter om hur systematiseringsarbetet gått till, systemeringsresultatet, kostnader och resurser för framtagande av dessa uppgifter samt uppgifter om funktioner och material som finns i iChemistry och databasen med säkerhetsblad som Intersolia i målet gör gällande är företagshemligheter och
- b) såvitt gäller kunddatabasen och prospektdatabasen, iSales, för alla uppgifter om och kopplade till kunder och prospektkunder.

Intersolia har yrkat ersättning för rättegångskostnader att utges solidariskt av svarandena.

Svarandena har bestritt Intersolias yrkanden.

Svarandena har yrkat ersättning för rättegångskostnader.

GRUNDER FÖR TALAN

INTERSOLIA

K.S., C.P. och H.C. har under sina anställningar vid Intersolia erhållit information om iChemistry och information om Intersolias databas med bearbetade säkerhetsdatablad, prospektdatabas och kunddatabas samt information om tjänsten virtuell miljö/kemikaliesamordnare. Denna information utgör affärshemligheter och är av avgörande betydelse för Intersolias konkurrensförmåga. Intersolia har således ett stort ekonomiskt intresse av att denna information förblir hemlig. K.S., C.P. och H.C. känner till vikten av att informationen förblir hemlig men har trots det under tiden som anställda i Intersolia olovligen röjt denna för att tillsammans med P.L., M.P., R.L. och MPQ använda sig av företagshemligheterna för att starta och bedriva en till Intersolia konkurrerande verksamhet i Chemical Documentation. Röjandet och utnyttjande av informationen har skett uppsåtligt eller i vart fall av oaktsamhet och är ägnat att medföra skada för Intersolia. Skada har också uppstått. H.C., K.S. och C.P. är således skadeståndsskyldiga mot Intersolia jämlikt 7 § lagen (1990:409) om skydd för företagshemligheter, FHL. Deras obehöriga angrepp på Intersolias

företagshemligheter utgör även illojalt agerande i strid mot deras anställningsavtal med Intersolia.

P.L., M.P., R.L. och MPQ har bl.a. genom sina IT-kunskaper hjälpt K.S., C.P. och H.C. att skapa IT-systemet cDoc, databasen SAREQ och tjänsten om tillhandahållande av virtuell miljö/kemikaliesamordnare för Chemical Documentation. De har därigenom utnyttjat Intersolias företagshemligheter. De har också utnyttjat och/eller röjt företagshemligheter genom att bistå med att inhämta information från Intersolias databas och iChemistry via en fejkad kund och på annat sätt. För att kunna sätta upp Chemical Documentation måste P.L., M.P. och R.L. i arbetsprocessen ha diskuterat företagshemligheterna med K.S., C.P. och H.C. Vidare måste de ha förstått att den information de hämtat via den fejkade kunden var företagshemligheter. De har också agerat bulvaner för K.S., C.P. och H.C. Bland annat på grund härav har deras agerande varit uppsåtligt eller i vart fall oaktsamt.

Chemical Documentation har uppsåtligen nyttjat och röjt Intersolias företagshemligheter genom att saluföra tjänster och produkter som utvecklats baserat på nämnda företagshemligheter.

P.L., M.P., R.L., MPQ Consulting och Chemical Documentation är således skadeståndsskyldiga mot Intersolia jämlikt 8 § FHL.

H.C., K.S., C.P., P.L., M.P., R.L., MPQ Consulting och Chemical Dokumentation har gemensamt orsakat Intersolia skada. De är således solidariskt skadeståndsskyldiga gentemot Intersolia.

Intersolias företagshemligheter finns i svarandenas besittning. Informationen återfinns förmodligen både på datorer, i mobiltelefoner, på USB-minnen och i form av anteckningar. I syfte att säkerställa att informationen bibehåller sin karaktär av företagshemligheter och inte utnyttjas eller röjs är det av väsentligt intresse för Intersolia att tingsrätten förordnar att samtliga handlingar och föremål som innefattar Intersolias företagshemligheter ska överlämnas till Intersolia alternativt förstöras.

SVARANDENA

Den information Intersolia gör gällande är bolagets företagshemligheter har inte konkretiserats på ett sådant sätt att det går att avgöra om det är företagshemligheter eller inte.

Om tingsrätten skulle finna att informationen till någon del är tillräckligt konkretiserad är den inte företagshemlig då den inte uppfyller legaldefinitionen i FHL. Dessutom har Intersolia gjort den allmänt känd eller på annat sätt spridit den till en för vid krets.

Om tingsrätten skulle anse att informationen i någon del är Intersolias företagshemligheter har svarandebolagen, P.L., R.L. och M.P. inte haft tillgång till den eller uppsåtligt eller av oaktsamhet angripit, röjt eller utnyttjat den. Chemical Documentations kemikaliehanteringssystem cDoc och databasen SAREQ är skapade för egen hand utifrån öppna källor och publik information. Chemical Dokumentation har inte marknadsfört sig eller skaffat kunder på ett otillåtet sätt enligt FHL med hjälp av Intersolias företagshemligheter.

Arbetstagarna P.L., R.L. och M.P., som också är ställföreträdare i svarandebolagen, har bestritt det subjektiva rekvisitet i 8 § FHL och detsamma gäller därmed för svarandebolagen, dvs. under alla förhållanden har inte svarandena insett att informationen varit företagshemlig eller insett eller bort inse att informationen erhållits efter angrepp enligt FHL.

Sammanfattningsvis har bestritts att P.L., R.L., M.P., Chemical Documentation och MPQ uppfyller något av rekvisiten i 8 § FHL.

P.L., M.P. och R.L. är anställda av Chemical Documentation eller utlånade till bolaget genom sin anställning i MPQ. De har i detta arbete utvecklat databasen cDoc. Om tingsrätten skulle finna att de är skyldiga till brott enligt 8 § FHL har detta brott vidtagits som ett led i deras anställning. Deras arbetsgivare har därför ett principalansvar för uppkommen skada jämlikt 3 kap. 1 § skadeståndslagen (1972:207) varför de inte kan åläggas ansvar för den eventuella skada som uppkommit.

K.S., C.P. och H.C. har inte under eller efter anställningen uppsåtligt eller av oaktsamhet utnyttjat eller röjt Intersolias företagshemligheter, som de fått del av i sina anställningar, under sådana förhållanden att de insåg eller borde ha insett att de inte fick avslöja dem. Skulle domstolen finna att ett agerande i strid mot 7 § 1 st. FHL har ägt rum efter anställningens upphörande görs gällande att synnerliga skäl inte föreligger.

K.S., C.P. och H.C. har sammanfattningsvis hävdatt att de inte gjort sig skyldiga till något brott mot 7 § FHL.

Käromålet har bestritts även på den grunden att kärandebolaget inte är saklegitimerat under åberopande av att de påstådda företagshemligheterna inte tillkommer Intersolia Ltd och att kärandebolaget därför inte lidit någon skada.

Käromålet har vidare bestritts på den grunden att det inte föreligger en solidarisk skadeståndsskyldighet.

Yrkandena om vitesförbud och överlämnande av handlingar har bestritts på samma grunder som redan åberopats.

UTREDNINGEN I MÅLET

Parterna har åberopat omfattande skriftlig bevisning.

På Intersolias begäran har förhör under sanningsförsäkran ägt rum med D.P., vittnesförhör med O.N., J.P., M.S., P.R., L.H., M.W., J.E., A.H., R.B., M.B., P.N. och C-J.K. samt sakkunnigförhör med P.D.

På svarandenas begäran har förhör under sanningsförsäkran ägt rum med P.L., M.P., R.L., K.S., H.C. och C.P. samt på begäran av svarandena, utom H.C., vittnesförhör med O.N., J.L., M.L., J.A., K.B., L.S., C-J.K., J.P., K.F., A.R., E.A. och J.E. samt sakkunnigförhör med K.H.

Nedan antecknar tingsrätten i korthet vad förhörspersonerna uppgett.

D.P.

Intersolia Ltd är moderbolag i en koncern och D.P. är bolagets *director*. Bolaget har sitt säte i Storbritannien. Det finns flera dotterbolag, bl.a. ett i Sverige, Intersolia Sverige AB. Koncernens rättigheter, såsom kunder och licenser ligger i moderbolaget. K.S., C.P. och H.C. var anställda i det brittiska bolaget. Konsulter brukade anställas i dotterbolagen.

D.P. och tre programmerade tog fram den första versionen av Intersolias IT-system för kemikaliebehandling, iChemistry. Många personer inom bolaget arbetar med utveckling av systemet. Det har kostat många miljoner att utveckla det till vad det är i dag. Innan man hade utvecklat databasen samlade man in säkerhetsdatablad från leverantörer eller kunder. Härefter uppstod ambitionen att arbeta fram en databas med i princip landets samtliga säkerhetsdatablad, dvs. även de som är hänförliga till kemiska produkter som den enskilda kunden inte har. Man kan säga att Intersolia i dag har en ”jättedatabas för alla”. Man har ett särskilt internt system för att administrera arbetet.

Det finns en riskbedömningsfunktion i iChemistry. Intersolia låg så väl framme i sin utveckling av riskvärderingen att kunderna började ifrågasätta om systemet var alltför ambitiöst i förhållande till den reglering som finns på området. Intersolia tog då fram en förenklad riskbedömning. Om en sådan inte bedöms som tillräcklig genomför man en fullständig riskbedömning. Det har skapats två versioner av en fullständig riskbedömning som Intersolia valt att kalla för generell riskbedömning och aktivitetsbaserad riskbedömning i femgradiga skalor. Detta är unikt för Intersolias system, men finns även i Chemical Documentations system cDoc.

iChemistry har också en unik lagstadgad lista, en brandlista och en lista över produkter med anmärkningar. De finns också i cDoc. Vidare finns i cDoc beteckningarna substitution, en inlagd funktion som föreslår mindre skadliga alternativ till olika produkter, och funktionen historisk information, något som tidigare var unikt för Intersolia. D.P. kunde ”läsa Intersolias ord och säljargument” på cDocs hemsida.

Arbete pågick inom Intersolia med att utveckla en konsulttjänst, den virtuella miljö- och kemikaliesamordnaren. Man skulle hjälpa till med t.ex. inventering av de kemikalier kunden använder och utföra riskbedömningar utöver tillhandahållandet av iChemistry. Det systemet var inte färdigt under 2015. Ändå fanns tjänsten nämnd i cDoc.

H.C. anställdes i Intersolia via en rekryteringsfirma. Han började 2011 som försäljningschef och tyckte att även C.P. skulle börja hos Intersolia. De två var nära vänner. C.P. kom också att anställas kort därefter som försäljningschef för befintliga kunder. Efter det anställdes även K.S. K.S., H.C. och C.P. kände till uppbyggnaden av iChemistry i sitt arbete på Intersolia. De var chefer med detaljkännedom. I de avtal som skrivs med kunder rörande iChemistry åtar sig kunderna att inte släppa ifrån sig inloggningsuppgifter och lösenord till systemet. Testkunder kan få inloggningsuppgifter till systemet avgiftsfritt under tre månader. Om de inte säger ifrån så ingås ett avtal efter tre månader.

Processen att värva kunder är viktig. Man nöjer sig inte med att ringa upp företag, utan bokar in möten. Det tar ganska lång tid att värva en kund, minst ett halvt år, men ibland upp till 5-10 år. I oktober 2015 hade Intersolia 4 700 presumtiva eller potentiella kunder som man aktivt bearbetade. Vid den tidpunkten hade man 600-650 kunder med skrivna avtal. Det finns mycket information i Intersolias kund- och prospektdatabaser. Man kan se t.ex. de olika avtalen, vad kunden betalar och vilka som är kontaktpersoner på företagen och hur intresserade de olika prospektkunderna är.

Under 2012 inleddes ett utvecklingsprojekt, den virtuella samordnaren. Det arbetet skulle integreras i iChemistry. H.C., C.P. och K.S. visste om det och H.C. var involverad i det arbetet på Intersolia. Det var inte färdigt 2015. Det stämmer inte att projektet skulle ha offentliggjorts vid Elmiamässan 2013.

Under hösten 2013 fungerade arbetet inte så bra för H.C. Han levererade inte som han skulle. Han började i stället att arbeta i Norge. Han drog inte in ett enda avtal där. Han gjorde väl annat.

Inte heller K.S. skötte sitt arbete under det sista året eller ett och ett halvt. Han saboterade avtal och vissa kunder behövde inte betala. En annan person fick gå in och skriva avtalen. Nu förstår D.P. att K.S. kontaktade kunder för den nya verksamheten.

När det gäller C.P. märkte D.P. inget särskilt under hans sista tid på Intersolia. Han arbetade som vanligt. Nu efteråt har D.P. tänkt på att C.P. använde sig av privat dator och privat telefon i arbetet. Han har förstått att det var för att kontakta Intersolias kunder i det nystartade företaget.

Efter det att C.P., K.S. och H.C. hade lämnat Intersolia hörde en kund av sig. Det var en av Intersolias kunder och även en potentiellt större kund. Kunden ringde och berättade att de hade hört talas om Chemical Documentation, som sålde samma produkt, nämligen

IT-systemet cDoc. Efter det hittade D.P. information om det nya företaget på nätet. Han förstod direkt. Det blev uppenbart att C.P., K.S. och H.C. låg bakom företaget och systemet, som hade uppenbara likheter med funktioner i Intersolias system iChemistry.

Det visade sig att C.P. hade sett till att supportavdelningen på Intersolia skapat ett gratis, ”fejkat” testkonto i hans företags namn, vilket gav honom obegränsad tillgång till iChemistry. Det bolaget heter Norra Vägen Intressenter AB. D.P. minns inte att han godkänt detta, men han kan ha gjort det, eftersom han kände förtroende för C.P. Denne ville väl kunna inhämta fullständig information om systemet utan att det märktes. Eftersom det rör sig om ett konto som är gratis går det inte att se om C.P. eller någon annan varit inne i systemet. I övrigt är det säljarna och de kundansvariga som har tillgång till iChemistry. Informationen i systemet är till stor hjälp om man vill skapa en databas.

Intersolia har inte haft tillgång till C.P:s arbetsdator eller telefon, eftersom han tog med sig dem när han slutade. H.C. lämnade tillbaka sin laptop, men han hade sett till så att all information var raderad. Även hans mobiltelefon var helt återställd. Navigatören i den bil han använt var nollställd. K.S. tog med sig sin dator.

Under målets handläggning vid tingsrätten har man av en ren tillfällighet hos en anställd hittat en dator som C.P. tidigare använt i tjänsten. Det är information från den datorn som sent i målets handläggning getts in som bevisning. Under hösten 2015 hörde ett tiotal kunder av sig och sade att Chemical Documentation kunde erbjuda samma IT-system som Intersolia, men till ett betydligt lägre pris. Totalt tappade Intersolia 16-17 kunder under denna tid.

Det fanns alltså 650 kunder på Intersolias kundlista. Marknaden består av kanske 50 000 företag. Av det material som återfanns på C.P:s gamla dator framgår det att E.A., som tidigare arbetat på Intersolia, men som hösten 2015 också började på Chemical Documentation, ”träffat” 50 av Intersolias kunder ”på raken”. Det är för osannolikt för att vara en slump och man kan inte hålla i minnet de kunder som fanns på Intersolias kundlista.

Av ingivna handlingar ser det ut som om D.P. e-postat över ett företags kundlista om 96 kunder till C.P. i juni 2015 i samband med Intersolias köp av det företaget. Han kan inte minnas att han gjort det och det fanns ingen anledning för vare sig C.P. eller K.S. att ha den listan. D.P. brukar heller inte skicka e-postmeddelanden utan annan text, så han tror att det är C.P. som fört över listan från D.P:s dator till sig själv.

D.P. visste om att C.P. hade sidouppdrag i form av bokföring åt andra bolag. Han visste dock inte om att denne var involverad i MPQ. Han trodde vidare att C.P:s bolag Norra Vägen Intressenter AB var ett vilande bolag.

Det examensarbete som skrivits vid högskolan i Borås, Riskbedömningar av kemikalier hos Pipelife Sverige AB, Ett arbete i iChemistry, innehåller mer material om systemet än vad D.P. är bekväm med. En av deras kunder frågade om man fick göra examensarbetet. Intersolia gick med på det under förutsättning att det sekretessbelades inom högskolan. Det blev dock inte så. D.P. vet inte varför. Studenten fick sitta hos kunden och klicka fritt på kundens inloggning. Det system studenten använde var en version av iChemistry från kanske 2010.

Det finns information om systemet iChemistry på Intersolias hemsida. Vilken information som läggs ut är en avvägning så man inte släpper onödigt mycket information. Intersolia håller också kurser om systemet, även till företag som inte är kunder. En till två gånger per år hålls vidare användarträffar för Intersolias kunder. I princip får alla 650 kunder komma på dem. De som håller i kurser och användarträffar vet vad som får och inte får visas rörande systemet. D.P. är inte orolig för att de yppat företagshemligheter.

P.L.

P.L. har arbetat med programmering i många företag. Sedan 2012 har han drivit MPQ tillsammans med M.P. R.L. arbetar också i det företaget. P.L. har alltid haft många idéer.

C.P:s fru arbetade tillsammans med M.P. Det var så de kom i kontakt med honom i samband med att han och M.P. startade MPQ. De behövde hjälp med bokföringen och anlidade C.P. Det kan ha varit 2012.

P.L. träffade K.S. på en mäsä den 12 september 2015. Det var M.P. som hade introducerat P.L. för honom och ordnat med att de skulle träffas på mässan. K.S. verkade vara en framåt säljare. Han hade fått sparken från Intersolia och kunde branschen. Han var vad Chemical Documentation behövde. De kom överens och han började arbeta för Chemical Documentation i princip omgående. P.L. hade även försökt att rekrytera H.C. till att leda företaget. Han tror att det var C.P. som tipsade om H.C. H.C. tackade dock nej. Han hade redan en anställning. Kemikaliehanteringssystemet var inte färdigt och de hade inte tillräckligt med pengar. C.P. anställdes i oktober 2015. P.L. minns inte om C.P. utförde något arbete före oktober 2015.

P.L. tror alltså att han fick idén att ge sig in i kemikaliebranschen hösten 2014. Han talade om det med R.L. och M.P. Det kom ny lagstiftning om kemikaliedokumentering. Han kontaktade olika företag och det visade sig att många inte hade kontroll över sin kemikaliehantering. Detta var i början av 2015. I MPQ togs riskhanteringssystemet cDoc fram. Det konstruerades till att vara ett enkelt system. De gjorde allt för att synas i detta arbete. De studerade konkurrenters hemsidor, inte minst Intersolias, och en hemsida som hette Kemikalierregistret. Intersolia var en stor inspiration i uppstarten. Eftersom reglerna gäller alla typer av företag skickade myndigheter ut information. De studerade denna information också. De gick på

Kemikalieinspektionens seminarier. Vid påsktid 2015 slet P.L. och R.L. med projektet. R.L. arbetade mer med databasen och P.L. med hur systemet skulle se ut. Lagkraven bildade grunden för arbetet. I systemet läggs säkerhetsdatablad in för de produkter som företagen har manuellt. Sedan anlitas miljökonsulter för att utföra arbete med att värdera riskerna med företagets kemikaliehantering. Bedömningarna laddas därefter upp i systemet. I Intersolias system iChemistry sker riskvärderingarna automatiskt. De fick ingen information om detta system från C.P. eller K.S. och de fick inga inloggningar till systemet. P.L. tror att han pratade med C.P. och H.C. om utvecklingen inom Chemical Documentation på försommaren eller sommaren 2015.

Skälet till att de i systemet indelat riskbedömningen i en femgradig skala är att det kändes naturligt. En trea innebär oftast en godkänd nivå. Den generella riskbedömningen, dvs. typen av farlighet framgår av säkerhetsdatablad. Vid en aktivitetsbaserad riskbedömning tas hänsyn till hur och var produkten används. Eftersom regelverket ställer krav på att information ska lagras under tio år, ställs det krav på att kunna redovisa historiska frågor. Begreppet ”lagstadgad lista” hittade de hos Länsstyrelsen i Jönköping. Om en produkt är brandfarlig ska hänsyn tas till det varför det är naturligt att ha en brandlista. Beträffande ”enkel förteckning” så finns det krav på företagen att redovisa var man förvarar olika produkter. När det gäller ”produkter med anmärkningar” gäller det extra regler för vissa produkter. Då måste det också redovisas. I examensarbetet från Högskolan i Borås redogörs för de två stegen i riskbedömningen. I Nordic Ports manual för kemikalieregistrerare i kemikaliehanteringssystemet KLARA finns bilder på inventerings- och registreringsmenyerna som liknar de i cDoc. Där finns också ett avsnitt om enkel kemikalieförteckning. I KLARA används en sexgradig skala i riskbedömningen, från 0-6, men eftersom de inte tyckte att det var lämpligt att kunna sätta en farlighet på noll på kemikalier bestämde de sig för att tillämpa skalan 1-5. Databasen SAREQ innehåller Chemical Documentations samling säkerhetsdatablad med tillhörande riskbedömningar och lite ytterligare information. Säkerhetsdatabladet inhämtas i den senaste versionen hos tillverkaren av produkten. Databasen har inte byggts upp efter information från vare sig H.C., C.P. eller K.S.

P.L. använde sitt kontaktnät för att hitta kunder till tjänsten cDoc. Han lämnade också ut ett uppdrag till en konsult för att komma i kontakt med lämpliga presumtiva kunder. Ett antal av Chemical Documentations presumtiva kunder var befintliga kunder till Intersolia. De arbetade inte med Intersolias kundlistor som underlag och inte heller baserat på uppgifter från H.C., C.P. eller K.S.

P.L. minns inte när cDoc lanserades, men de fick sin första kund i oktober 2015. Eftersom de arbetade mot mindre företag var det nödvändigt att hålla ner priserna. De hade inte tillgång till Intersolias prissättning när de satte sina priser.

R.L.

Han är dataingenjör med civilingenjörsutbildning. Han är god vän med P.L. De arbetar ihop och de umgås privat. Han lärde känna M.P. genom P.L. De umgås inte privat.

I början av januari 2015 ringde P.L. till R.L. Han har idéer om allt och nu hade han en idé om att göra ett kemikalierregister för mindre bolag och skapa kontakter med miljökonsulter. P.L. har arbetat på Jordbruksverket och visste en del om regelverket. Han ville göra en molntjänst. Han visste att R.L. arbetat med sådant tidigare. Tanken var att skapa ett superenkelt system, att ha produkternas säkerhetsdatablad på ett ställe. R.L. tog först fram en prototyp och P.L. vände sig till presumtiva kunder. De samlade in information från bl.a. länsstyrelse och Kemikalieinspektionen. De tittade på jättemycket material, olika hemsidor och ett examensarbete om ett liknande riskhanteringssystem för att se vilka olika funktioner man kunde tänka sig att lägga till. På så sätt lade de till ytterligare funktioner i sitt system, t.ex. en allmän eller generell riskbedömning. P.L. sade vad de skulle ha och R.L. ordnade med det. De arbetade intensivt med systemet. Detta arbete började i januari 2015 och har utvecklats successivt. Det är inte klart än. De bygger vidare med nya funktioner.

R.L. skötte programmeringen i Chemical Documentation. P.L. skötte ”fronten” och M.P. hjälpte R.L.

Det system de skapade, cDoc, och Intersolias system iChemistry är i grunden desamma, dvs. det är tänkt att de ska kunna uppfylla lagkraven, men iChemistry är mycket mer avancerat. R.L. har läst examensarbetet om iChemistry från högskolan i Borås. Grunderna i det systemet och cDoc är likartade. Under 2015 gjordes ingen automatisk riskbedömning i cDoc som det gjordes i iChemistry. Det var under hösten 2015 som cDoc var tillräckligt funktionsdugligt för att användas i verksamhet. Nu under 2018 har cDoc en automatisk riskbedömning i en utvecklad demonstrationsmiljö hos en kund utvecklad av P.L. Den är ännu inte inlagd i produktionssystemet.

R.L. lärde känna C.P. våren 2015 genom P.L. som sade att C.P. skötte bokföringen i MPQ, men arbetade hos Intersolia. De funderade på att rekrytera C.P., men hade inga pengar och C.P. var inte intresserad då. Under sommaren blev dock C.P. mer intresserad och även H.C. I slutet av sommaren ringde H.C. Han försökte att hjälpa till. Han ville att de skulle träffa en potentiell kund. R.L. sade att han inte ville träffa någon av Intersolias kunder, men H.C. förklarade att det inte var någon kund till Intersolia. I efterhand har han dock fått veta att det var en av Intersolias kunder. Under juli och augusti 2015 hade de en del kontakter med C.P. Det var främst P.L. och M.P. som försökte övertala honom att börja hos dem.

P.L. ringde R.L. i början av september 2015 och berättade att C.P. hade sagt upp sig från Intersolia. De ville ha honom till Chemical Documentation. De frågade C.P. om han ville börja och om han kunde tänka sig att bli VD.

Efter ett tag gick C.P. med på det, men han ville också ha äganderätt i MPQ till lika stora andelar som P.L. och M.P. Det bestämdes att C.P. skulle börja den 1 oktober 2015. Med honom följde E.A. som också hade arbetat på Intersolia. H.C. föreslog vid ett telefonsamtal att de skulle se sig om efter investerare, något som var oförmånligt för Chemical Documentation. Samtalet blev upprört och H.C. kallade R.L. ”idiot”. Efter det var H.C. inte längre aktuell för anställning i Chemical Documentation.

Rekryteringen av K.S. sköttes av M.P. K.S. skulle börja i september eller oktober 2015. Han fungerade dåligt det första året och det kom fram att han arbetade extra på annat håll. Han höll på att få sparken, men C.P. gick i god för att K.S. faktiskt gjorde ett bra arbete.

Vid en träff som medarbetarna hade på Isaberg i oktober 2015 tillfrågades de som kom från Intersolia om de hade kundlistor eller annat från tiden i Intersolia som de inte fick använda. De svarade att de inte hade det. R.L. har heller aldrig sett sådana listor.

R.L. har i arbetet med att utveckla cDoc inte haft tillgång till inloggningsuppgifter i iChemistry. En gång hittade han en inloggning till iChemistry som inte krävde några inloggningsuppgifter. Han var inne i systemet några sekunder. Det kändes inte bra. Detta var efter det att cDoc hade tagits fram. Han kan inte minnas att han fått någon information om iChemistry från K.S. eller C.P.

I cDoc finns en historisk funktion och en enkel kemikalieförteckning. Det finns ett krav i lag att ha det. Andra system har också det, t.ex. Nordic Ports system Klara. Det ska också finnas en brandlista. Det framgår av Katrineholms kommuns Näringslivsnytt, nr 8 från oktober 2013. P.L. sade att det skulle finnas en lista för produkter som uppmärksammas särskilt. Beträffande förenklad eller generell riskbedömning hade de en sådan från början. Alla konkurrenter i branschen gör sådana bedömningar. R.L. tror att han sett begreppet generell riskbedömning i något avgörande från Högsta domstolen från 2010. cDoc är ett väldigt enkelt system. Riskbedömningarna görs manuellt av konsulter. Han minns inte hur de kom fram till att kalla sin konsulttjänst i systemet för virtuell kemikaliesamordnare.

I Chemical Documentations verksamhet har de databasen SAREQ som ingår i cDoc. I SAREQ finns alla säkerhetsdatablad inlagda. De har lagts in efter hand. Det är kundernas datablad över de produkter som de hanterar i sin verksamhet. I början av 2016 hade de 200-300 säkerhetsdatablad inlagda. Nu finns där omkring 10 000. De har inte hämtat säkerhetsdatablad från iChemistry och har heller inte fått några inloggningsuppgifter till det systemet.

När det gäller prissättningen för kunderna var tanken det första året att intäkterna endast skulle täcka kostnaderna. R.L. vet ingenting om hur Intersolias prissättning ser ut, men de har tittat på deras prislestillskott i gjorda upphandlingar och gissat var konkurrenter lagt sig prismässigt och sedan

lagt sig lägre än dem. R.L. använder sig inte av Fortnox i sitt arbete. Han har aldrig varit inloggad där. Det är ett verktyg för bokföring och för säljare som har kundkontakter.

I samband med att stämningsansökan ingavs till tingsrätten i november 2015 uppmanade C.P. R.L. och P.L. att radera eller ta bort sina mejl. R.L. lade då över dem på ett USB-minne. Han vet inte var det är nu. Det var inga ”hemliga” mejl.

M.P.

Han är högskoleingenjör i datorsystematik och utvecklar system. Han har arbetat på flera företag. Han, P.L. och R.L. har drivit MPQ tillsammans. Han umgås även privat med R.L. Han lärde känna C.P. genom dennes fru. De var arbetskamrater. Hon tipsade om att C.P. kunde hjälpa till med MPQ:s ekonomi, vilket han också kom att göra. En J.D. från Intersolia hjälpte till också. I detta arbete tog C.P. med sig en utläggsrapportsmall som användes i Intersolia.

I början av 2015 fick M.P. reda på att P.L. hade en idé om att skapa ett enkelt, manuellt kemikaliehanteringssystem för miljökonsulter som i sin tur skulle hjälpa mindre företag i deras miljöarbete. Det fanns en marknad för det. Intersolias system iChemistry är ett mycket mer avancerat system än det som kom att bli cDoc. M.P. var behjälplig med arbetet genom programmering. Han bedrev inget undersökningsarbete. Det var P.L. och R.L. som gjorde det huvudsakliga arbetet.

Sommaren 2015 köpte C.P. aktier i MPQ av en annan delägare som ville lämna företaget. M.P. minns att de försökte få C.P. att arbeta för Chemical Documentation, eftersom denne kunde branschen. De kom överens om att han skulle börja den 1 oktober 2015. Han tillträdde formellt som VD för det bolaget den 1 november 2015.

M.P. lärde känna K.S. i september 2015 efter det att denne hade blivit uppsagd från Intersolia. Man kom överens om att han skulle börja arbeta för Chemical Documentation från oktober 2015. Möjligen arbetade han lite inofficiellt redan i september 2015.

Chemical Documentation försökte rekrytera H.C. under sommaren 2015, men de kunde inte komma överens.

J.P. arbetade för MPQ under sommaren eller tidig höst 2015. Han tog kontakt med MPQ och sade att han inte hade något arbete och att han ville kompetensutveckla sig. Han praktiserade alltså ett tag, först i MPQ och sedan i Chemical Documentation.

M.P. har inte i arbetet med att ta fram kemikaliehanteringssystemet cDoc haft tillgång till iChemistry. I uppbyggandet användes generella saker som gjorts tidigare, t.ex. finns det öppna källkoder eller programvara på nätet,

där programmerare lagt upp lösningar som man kan använda sig av. När det gäller den virtuella samordnaren tror M.P. att man använde sig av öppna källkoder och att man alltså inte har behövt utveckla systemet själva. M.P. tror att den första kunden i cDoc värvades i oktober eller november 2015. Han var inte inblandad i prissättningen av tjänsterna.

M.P. bidrog med att försöka hitta nya kunder via släkt och vänner. I övrigt var det P.L. som skötte den delen. Han har inte hört talas om att det funnits listor över kunder.

I databasen SAREQ lagras säkerhetsdatablad och lite annan information. Vid årsskiftet 2015/2016 hade de omkring 200 säkerhetsdatablad inlagda. Nu är antalet omkring 10 000. Man har inte haft tillgång till Intersolias databas med säkerhetsdatablad. Även om de hade fått tillgång till sådana uppgifter hade det inte varit särskilt värdefullt, eftersom de ändå måste inhämta den senaste versionen av datablad från leverantörerna av produkterna.

Det är först under 2018 som Chemical Documentation utvecklat en automatisk riskbedömningsfunktion.

M.P. kan ha raderat mejl från kunder i samband med att Intersolia gav in stämningsansökan i målet. Han minns inte att C.P. skulle ha uppmanat till det, men det kan ha förekommit en diskussion. Han har dock raderat mejl både före, i samband med och efter det att stämningsansökan gavs in.

H.C.

H.C. har arbetat med IT-hårdvaror, försäljning och projektledning. Han har varit anställd på Intersolia. Först hade han ansvar för befintliga kunder. Sedan har han arbetat som försäljningschef och sista året där som konsultchef. Han startade dessutom Intersolias verksamhet i Norge. På Intersolia slarvades det med avtalen och det fanns inga rutiner. När han försökte strama upp rutinerna gnällde de anställda för D.P. Han har egentligen inte haft någon dialog med ledningen på Intersolia. D.P. tyckte inte att H.C. ville lära sig systemet iChemistry, men H.C. arbetade med kundrelationer, inte mot tekniska datasystem. Han hade ingen anledning att lära sig detaljnivåer i systemet eller närmare om riskbedömningar och datablad m.m.

H.C. har arbetat och drivit företag med C.P. genom åren. Deras relation är affärsmässig. De umgås inte privat. D.P. visste om att C.P. hade en del bisysslor och tillät honom att ha dem. Vad det var för bisysslor vet inte H.C. Han och K.S. har gemensamma fritidsintressen, men har inte umgåtts privat. H.C. hade tillgång till Intersolias kunddatabas, men hade ingen användning för den. Han tittade i den i samband med att han skulle starta verksamheten i Norge. I övrigt lämnade han listan till en tjej som bokade in kundbesök åt honom. Han hade tillgång till prospektdatabasen via K.S. Den bestod av tiotusentals företag. Flertalet företag var helt obearbetade. Eftersom säljarna

på Intersolia inte var självgående var listorna ett sätt för ledningen att kontrollera personalen, eftersom man där skulle skriva in vilka aktiviteter som gjordes.

Intersolia hade testkonton. På begäran fick kunder tillgång till ett sådant, vilket säkert innebar att de fick inloggningsuppgifter och lösenord till iChemistry utan kostnad. Såvitt H.C. vet fanns det inga sekretessavtal i samband med dessa testkonton, dvs. om vad som fick och inte fick föras vidare.

H.C. deltog på Elmiamässorna 2012, 2013 och 2014. Där berättade representanter från Intersolia om vad företaget kan erbjuda och visade produkter och tjänster, t.ex. iChemistry.

Under våren eller sommaren 2015 fick H.C. reda på att företaget Chemical Documentation höll på att utvecklas och de försökte värva folk, bland andra honom. P.L. ringde och tjatade. De träffades. P.L. berättade om bolaget och vad de skulle göra. H.C. erbjöds arbete som någon typ av säljare. Lönen P.L. kunde erbjuda var lägre än den H.C. hade och anställningsförhållandena var osäkra. Varken systemet eller den tjänst de skulle erbjuda var klara. De hade en dialog om finansieringen. Förhandlingarna avslutades eftersom det inte fanns tillräckligt med pengar eller investerare. H.C. har aldrig vidarebefordrat företagshemligheter eller annat material från Intersolia till P.L., R.L. eller M.P., vad han minns. Han ville inte ens tala om Intersolia med dem. De var heller inte intresserade av att få sådan information. H.C. var inte med på något säljmöte tillsammans med R.L. Han kan inte förklara varför denne påstår det. H.C. visste inte om Chemical Documentation försökte värva även C.P., men i samband med en pressrelease av företaget kontaktade C.P. H.C. och berättade att han skulle bli VD i företaget.

Det är riktigt att H.C. haft en kontakt med managementkonsulten M.S. angående en idé som han hade om att man för Intersolias kunder skulle flytta kemikaliehanteringssystemet ”upp i näringskedjan”. De hade ett möte. C.P. var också med. Syftet var inte att starta ett nytt företag med C.P. M.S. trodde inte på idén och den dog ut.

H.C. sades upp från Intersolia i oktober 2015 på grund av arbetsbrist med tolv månaders uppsägningstid. Han arbetade inte kvar under uppsägningstiden, utan var arbetsbefriad. Han letade efter nytt jobb eller uppdrag. Han fick så småningom ett arbete i ett företag med början den 1 mars 2016. Han fick behålla sina arbetsredskap under en vecka efter uppsägningen. Han raderade inte den information som fanns på hans dator, i alla fall inte i samband med uppsägningen. Hans dator krånglade dock vid något tillfälle och han fick rådet att göra en ominstallation. En kille i Serbien genomförde den. Han raderade information från sin telefon, eftersom han inte ville att Intersolia skulle få tillgång till hans fotografier.

K.S.

K.S. har arbetat i IT-branschen sedan 1990-talet. Han började arbeta för Intersolia i november 2012. Han hade då ansvaret för befintliga kunder. Han kände till funktionerna i kemikaliehanteringssystemet iChemistry på ett övergripande plan, inte i detalj. Han kunde förklara nyttan med systemet för kunderna. Han kände också till att det fanns en stor databas för säkerhetsdatablad. Den var en del av kärnerbjudandet till kunderna. Intersolias kunddatabas och prospektdatabas var stora som ”telefonkataloger” och var inte till någon nytta om man vill sälja något. Man måste hitta köpsignaler hos presumtiva kunder för att vara lyckosam i arbetet med att värva kunder. Samma sak var det med databasen för säkerhetsdatablad. D.P. ville värva alla företag i Sverige och han samlade på datablad oavsett om kunden hade produkterna eller inte.

K.S. tycker att han var en bra säljare i Intersolia. Han levererade och arbetade mycket. D.P. satte dock efter ett tag en annan kille på att upprätta själva avtalen, eftersom han tyckte att K.S. var lite slarvig med dem.

K.S. lärde känna H.C. och C.P. när de började i Intersolia 2012. Han och H.C. hade gemensamma fritidsintressen, men umgicks inte privat. Inte heller umgicks han privat med C.P. Han visste om att C.P. bedrev en bisyssla i form av ekonomisk rådgivning åt företag. Han visste dock inte vilka företag det rörde sig om.

När en kund hade sagt upp avtalet med Intersolia förekom det att man höll s.k. uppsägningsworkshops, dvs. en kontakt med kunden för att övertala den att komma tillbaka i avtal med Intersolia. Det är skälet till att han i mejl kan ha skrivit ”Nu kör vi” till C.P.

Man hade testkonton hos Intersolia, dvs. konton med full åtkomst till iChemistry som delades ut gratis till presumtiva kunder under någon månads tid eller längre om kunden ville det. Det upprättades inga sekretessavtal med de presumtiva kunderna. Man erbjöd också lärarledd undervisning och utbildning om systemet till kunder och presumtiva kunder.

I samband med Elmiamässan 2013, vid vilken K.S. deltog, talades det om iChemistry, men också om tjänsten virtuell samordnare, som presenterades där. Det fanns demonstrationssystem i Intersolias monter och utskrifter från systemet om den virtuella samordnaren.

På Intersolia hölls användarträffar för företagets kunder. På sådana träffar visades iChemistry upp och man berättade om nyheter i systemet.

K.S. blev uppsagd i augusti 2015. M.B. på Intersolia bekräftade att man ville bli av med honom. Uppsägningstiden överenskomms till sex månader. Han fick behålla telefonen och datorn, men rensade datorn från information.

K.S. blev härefter uppringd av M.P. som ville värva honom till Chemical Documentation. M.P. hade fått K.S:s kontaktuppgifter från C.P. De tre

träffades över en lunch. Sedan avvek C.P. och K.S. och M.P. började ”tala affärer”. De kom överens om att K.S. skulle börja som säljare på Chemical Documentation. Information om detta lades ut på nätet i slutet av september 2015. Rent officiellt skulle han börja den 1 oktober 2015, men han utförde en del arbetsuppgifter före det datumet. Han blev erbjuden delägarskap i företaget i oktober 2015.

Chemical Documentation försökte även värva C.P. Denne var ”nyckeln till” att det skulle fungera. De lyckades få över honom också. Han började i oktober 2015. Han blev företagets VD från november 2015. Ytterligare ett par anställda värvades i denna veva från Intersolia till Chemical Documentation.

I januari 2016 hade Chemical Documentation ett par, tre kunder. Det hölls ett krismöte i Jönköping i månadsskiftet januari/februari 2016. Företaget övervägde att ”sparka” K.S. Man tyckte inte att han levererade tillräckligt med kunder, förmodligen för att presentationen av tjänsten de erbjöd inte var optimal. K.S. fick dock vara kvar och presentationen förbättrades efter en analys av företagens köpsignaler, t.ex. företag som varit inne på Chemical Documentations hemsida, vilket då tyder på att det finns ett intresse för den tjänst Chemical Documentation levererar.

I sitt arbete på Chemical Documentation har K.S. endast i liten omfattning använt sig av datorprogrammet Fortnox. Han har inget intresse för administration och har låtit andra sköta dessa uppgifter, t.ex. E.A. och C.P. Sedan oktober 2015 skötte E.A. dessa uppgifter. Hon använde sig inte av Intersolias kundlistor. Det hade han inte tillåtit och han hade märkt om hon använde sig av dem, även om hon arbetade självständigt. Inte heller K.S. har använt sig av Intersolias kundlistor. Han har dock fram till i dag kontaktat 10-15 av Intersolias kunder som han mindes ”i huvudet”. Han kan även ha kontaktat några av Intersolias prospektkunder. Han kontaktade en del kunder för att berätta att han hade fått ett nytt jobb. En del av dem var intresserade av att veta mer om Chemical Dokumentation. På så sätt knöts en del kontakter.

På Chemical Documentation håller man inte några användarträffar som man gjorde på Intersolia. Till skillnad från Intersolia tillhandahåller Chemical Documentation en paketslösning där Chemical Documentations personal använder systemen, inte företagen själva. Man kan säga att Chemical Documentation vänder sig till mindre företag som inte vill göra kemikaliehanteringsarbetet själva. cDoc är inte något komplicerat program. iChemistry är komplicerat.

När talan väcktes i detta mål uppmanade C.P. K.S. att radera mejl i sin dator, något som han inte gjorde eftersom han inte har något att dölja.

C.P.

Han är utbildad maskiningenjör och ekonom. Han har mestadels arbetat inom näringslivet. Han började på Intersolia 2012. Han blev då ansvarig för bolagets befintliga kunder. Han rapporterade till D.P. H.C. arbetade mot nya kunder. Under 2014/2015 blev C.P. ansvarig även för nya kunder då H.C. fick andra arbetsuppgifter.

C.P. och D.P. hade täta kontakter. Det var D.P. som bestämde i bolaget. Han hade ett starkt ledarskap och en god inblick i vad som hände i verksamheten.

K.S. började arbeta i Intersolia i slutet av 2012. Han kom att arbeta med befintliga kunder. Han och C.P. hade en bra relation arbetsmässigt, men umgicks inte privat. K.S. är en bra säljare som levererar. Administration är inte hans starkaste sida. C.P. och M.B. var inte överens om K.S:s förmåga. M.B. ville därför förändra K.S:s arbetsuppgifter. C.P. fick ta den diskussionen med K.S. Den föll inte väl ut. K.S. kontaktade M.B. Ett par dagar senare slutade K.S. Det var den 27 augusti 2015, tror C.P.

Några dagar tidigare, den 24 augusti 2015, skickade C.P. ett mejl till K.S. angående en uppsägning av ett avtal med ett företag. Han skrev ”Nu kör vi!”. Förklaringen till det mejlet är följande. Intersolia får ett fåtal uppsägningar per år, 6-8 stycken. C.P. införde en rutin att se uppsägningarna som ett rop på hjälp. Man brukade försöka boka ett möte med kunden, en uppsägningsworkshop, för att ta reda på varför kunden ville lämna och se om man kunde lösa problemet och få kunden att stanna kvar. Ett par dagar senare lämnade ju K.S. Intersolia och C.P. valde att acceptera uppsägningen. Det blev alltså inget workshopmöte den gången.

I sitt arbete i Intersolia använde C.P. prospektdatabasen. Ledningen ville att säljarna skulle lägga in alla utförda aktiviteter i databasen. Antalet företag i databasen var gigantiskt, betydligt fler än 4 700 stycken.

I Intersolia delades det ut testkonton till kunder som var intresserade och ville testa iChemistry. Antalet utdelade testkonton kan ha uppgått till omkring åtta per månad. Testkonton stängdes av efter en tid om inte avtal slöts med den presumtiva kunden. Det kan ta många månader upp till flera år att bearbeta en kund fram till avtalsslut. Det tar längre tid att bearbeta större företag än mindre sådana.

M.We., som var ansvarig för utvecklingen av iChemistry, tyckte vid något tillfälle att C.P. måste kompetensutveckla sig när det gällde iChemistry. Han tyckte att C.P. skulle skaffa ett testkonto och lära sig systemet bättre. Av den anledningen gick C.P. till A.H., som lade upp kontot i C.P:s företags namn, dvs. Norra Vägen Intressenter AB. Han talade även med D.P. på telefon om detta. C.P. var inne i systemet några gånger och testade funktionerna lite. Han har inte gett någon annan tillgång till systemet, inte ens inom Intersolia.

Det är riktigt att C.P. fick ett mejl från D.P. i vilket ett företags kundlista hade bifogats. Intersolia hade för avsikt att på sikt förvärva det företaget. Av den anledningen fick C.P. inte bearbeta det företags kunder. Det skulle påverka avtalsvärdet negativt. Det var av den anledningen han fick kundlistan.

På Intersolia anordnades användarträffar, utbildningar för potentiella kunder och man deltog på mässor. Vid dessa sammankomster informerade man om iChemistrys funktioner och lagstiftning på området och visade systemets funktioner. Det fanns inga restriktioner för hur de deltagande fick använda den information som lämnades.

Vid Elmiamässan 2013 togs det fram broschyrer om den virtuella kemikaliesamordnaren i syfte att lansera denna nya funktion i iChemistry. Den funktionen fick dock inget större genomslag.

C.P. minns svagt att han, H.C. och M.S. hade ett möte om en idé som H.C. hade. Denne har ofta idéer. Han minns att de inte tyckte att det var någon intressant idé.

C.P. äger alltså företaget Norra Vägen Intressenter AB. Det bildades 1991. I det bolaget utför han bokföringstjänster åt andra företag. Han har skött bokföringen i MPQ. Det bolaget bildades av M.P. och hans pappa. C.P:s fru arbetade tillsammans med M.P. MPQ behövde hjälp med bokföringen. C.P:s fru föreslog att C.P. skulle hjälpa till och så blev det. Denna bisyssla har han fått godkännande för av D.P. Norra Vägens Intressenter AB har även utfört uppdrag för Intersolia Sweden AB som bolaget fakturerat för. Han använde Intersolias tidrapporteringsmallar i Norra Vägen Intressenter AB. Han började använda dem även i sitt arbete hos MPQ.

MPQ var ett lönsamt bolag under 2015. När en av de tre delägarna ville lämna MPQ frågade hon om C.P. var intresserad av att köpa den andelen. P.L. och M.P. godkände det. De bad en revisor värdera bolaget. Det var bakgrunden till att han kom att bli delägare i MPQ. Köpet skedde den 21 juni 2015.

Det var också under försommaren 2015 som P.L. och M.P. kontaktade C.P. för att de ville att han skulle arbeta i det nya företaget Chemical Documentation. De berättade att de hade för avsikt att hitta en lösning, ett hjälpmedel för miljökonsulter i kemikaliebranschen, en molntjänst. C.P. tyckte att det lät innovativt. De ville att han skulle arbeta med det eftersom han kunde branschen. C.P. var inte direkt avvisande, men förklarade att han inte var intresserad. Eftersom han fortfarande var anställd hos Intersolia var han vaksam med vad han sade om Intersolia till dem.

C.P. valde att själv säga upp sig från Intersolia. De kom överens om en uppsägningstid om en månad. Han hemförlovades den 5 september 2015. M.B. tyckte inte att det var lämpligt att C.P. vistades på arbetsplatsen. C.P.

fick behålla sin dator och telefon. Hans mejl stängdes av några dagar in på hemförlovningen. Han rensade datorn en tid härefter. Under den första tiden funderade han på vad han skulle göra från och med oktober 2015. Han tittade lite närmare på tre olika projekt, ett för Team Sportia, ett EU-projekt angående automatiserad hantering av grisar och ett för tidigare Saab.

C.P. visste om att P.L. försökte rekrytera H.C. till Chemical Documentation sommaren 2015. Han deltog inte i det arbetet, men han visste om att det var problem med att finansiera H.C:s eventuella lön. Han visste inte att R.L. och H.C. skulle ha varit på ett besök hos en Intersoliakund tillsammans. Ett sådant förfarande är inte ok.

Det var C.P. som för M.P. och R.L. tipsade om K.S. Det var i augusti 2015, efter det att han själv hade blivit erbjuden arbete i Chemical Documentation. De fyra träffades över en lunch. Efter lunchen avvek C.P.

Man kom till slut överens om att C.P. skulle börja i Chemical Documentation i oktober 2015 på konsultbasis. K.S. ville att han skulle hjälpa till redan i september 2015, men C.P. förklarade att han inte kunde vara aktiv utåt sett förrän i oktober 2015. Enligt P.L. skulle Fortnox inrättas i bolaget. C.P. hjälpte till med det i september 2015. Han har också på begäran lagt in åtgärder som K.S. vidtog före oktober 2015. Han lade ner kanske 5-8 timmar på det. Han hade ingen direkt dialog med M.P. och R.L. om detta. Det var först i oktober 2015 som han började arbeta med externa kontakter.

Den 14 september 2015 importerades en lista över 96 kunder till ett företag till Chemical Documentation. C.P. insåg det olämpliga i det. Det var företagshemligheter hos Intersolia. Han raderade därför denna lista efter någon halvtimme. Varken K.S., P.L., M.P. eller R.L. visste något om detta.

P.L. ville att C.P. skulle styra upp i det nya bolaget Chemical Documentation som t.f. VD. C.P. ville inte det då, men i slutet av månaden, efter ytterligare påstötningar tittade han närmare på villkoren och det förslag på affärsplan som hade skissats upp av K.S. Det blev då klart hur C.P:s ägarskap i bolaget skulle se ut. Formellt tillträdde han som VD i bolaget den 1 november 2015. Norra Vägen Intressenter AB blev delägare i Chemical Documentation Venture AB.

I januari 2016 höll man ett krismöte inom Chemical Documentation. P.L., M.P. och R.L. tyckte inte att K.S. levererade tillräckligt, men C.P. tyckte att det gick rätt bra för honom och E.A. Försäljningsarbete tar tid.

Säljarna på Chemical Dokumentation har inte använt sig av Intersolias kund- och prospektdatabaser på något sätt. Inga sådana listor fick komma in till Chemical Dokumentation, detta på direktiv från C.P. Han tror att av Chemical Documentations kunder så kan 10-12 av dem tidigare ha varit Intersolias. Vid årsskiftet 2015/2016 kan det ha rört sig om 2-3 stycken och

vid årsskiftet 2016/2017 kanske 3-4 kunder av det då totala kundantalet om cirka 20.

När det gäller Chemical Documentations prissättning är det C.P. som bestämt dem baserat på olika kalkyler. De ligger prismässigt inte lägst på marknaden.

På det av Intersolia hackade materialet från vad som påstås vara en dator som C.P. använt på Intersolia kan man få uppfattningen t.ex. att en avtalsmall är skapad i september 2015. Det är i själva verket material från en projektledarutbildning som C.P. gått. Han tyckte att den var bra och använde den i en tidigare anställning redan på 1990-talet. På en offertmall i materialet står det att den skapades den 22 september 2015 och att den skrevs ut senast i april 2004, vilket inte kan stämma. Det betyder att även andra delar av det hackade materialet kan vara ändrat eller fabricerat.

iChemistry är ett kvalificerat automatiskt kemikaliehanteringssystem, ett verktyg för Intersolias kunder. Chemical Documentation tillhandahåller en tjänst där konsulter utför tjänsten att hantera kemikalier och publicerar sedan resultatet i en molntjänst, cDoc.

I samband med att stämningsansökan i målet skickades in till tingsrätten uppmanade C.P. alla att inte radera, men väl flytta all information i datorerna till externa enheter. Det var för att skydda Chemical Documentations företagshemligheter.

O.N.

Han är civilingenjör i kemi. Han har varit deltidsanställd på Intersolia för att vara behjälplig i kemiska frågor och hålla föreläsningar angående riskhantering. Han var motståndare till den automatiska riskhantering som gjordes i Intersolia. Han fick sluta. Han sades vara överkvalificerad. Han var inte med om att ta fram den lagstadgade listan på Intersolia. Inte heller hade han någon egentlig kunskap om arbetet men den virtuella kemikaliesamordnaren. K.S. frågade honom i september 2015 om han var intresserad att börja arbeta i Chemical Documentation. I oktober 2015 hölls en "kickoff" på Isaberg. Han började arbeta 20 procent av heltid som konsult för Chemical Documentation enligt ett samarbetskontrakt. Han erbjöds att bli delägare i Chemical Documentation Venture AB för att han skulle känna sig mer delaktig i företaget. Han hade spelat golf en gång med R.L. I övrigt kände han inte personerna bakom Chemical Documentation eller MPQ. Han var behjälplig med erfarenheter av riskvärdering och hade nära kontakt med dem som gjorde riskbedömningarna. Han granskade deras manuellt gjorda värderingar och substitutionsarbeten. Först i år har man tittat på halvautomatiska värderingar inom Chemical Documentation. Säkerhetsdatabladerna är grunden för arbetet. De kan normalt fås genom leverantörernas hemsidor. När han började på Chemical Documentation hade de en handfull säkerhetsdatablad. I dag finns det omkring 10 000 stycken. Inom Chemical Documentation arbetar man i riskvärderingarna

med en femgradig skala. Man hade lika gärna kunnat använda sig av en skala mellan 1 och 10, men det kändes naturligt och enkelt med en femgradig. Han är uppvuxen men en femgradig betygsskala.

J.L.

Han är civilekonom. Han har sedan 2015 varit revisor för MPQ och sedan för Chemical Documentation från 2016 fram tills i dag. MPQ har varit stabilt. När en av delägarna, som ägde 20 procent av företaget, fick annat arbete köptes hennes andel av C.P. genom hans företag Norra Vägen Intressenter AB. Köpeskillingen bestämdes till substansvärdet.

K.H.

Han är teknologie doktor i datalogi vid Linköpings universitet. Han fick i uppdrag av svarandesidan i målet, som han tidigare inte hade någon kännedom om, att granska programmet cDoc utifrån ett antal frågeställningar. Enligt hans bedömning är det möjligt att utveckla systemet på kortare tid än ett manår. Systemet är inte komplicerat, utan ett enkelt registreringssystem som kan likställas med information förvarat i pärmar. Det innehåller inga automatiska moment. Användarna matar in och hämtar ut information. Han kunde inte se något som indikerar att systemet är kopierat. Han kunde se att systemet vuxit över tid. Han kunde också se tecken på olika typer av programmeringsmisstag som är vanligt i tidig utveckling av processer. Om han vore insatt på området kemikalier hade han kunnat utveckla systemet på 6-12 månader. Utan sådana kunskaper kan han inte uttala sig om hur lång tid det skulle ta. Säkerhetsdatablad har enligt datumstämplar laddats upp kontinuerligt sedan 2015. Under februari 2016 innehöll systemet 332-424 säkerhetsdatablad.

M.L.

Han arbetade under åren 2012-2015 som marknadsansvarig på Intersolia, bl.a. med systemet iChemistrys utseende. Det hände att säljare ville att han skulle ta fram säljmaterial. Vid Elmiamässan 2013 var han ansvarig för Intersolias monter. Han minns inte om den virtuella samordnaren presenterades där, men den var färdig att visas upp för den säljare som ville visa funktionen. Det fanns en sida, ett presentationsmaterial. Det var hemligt, men det hände att säljare vill ha material om sådant också. Det fanns inget upptryckt material om den virtuella samordnaren, men man kunde se information om den tjänsten i datorn.

J.A.

Han har läst kemi och systemvetenskap. Han arbetar på ett verkstadsbolag. Han är miljöansvarig. De hanterar kemikalier och valde 2009 Intersolias system iChemistry. De sade upp avtalet 2014. Dagen efter uppsägningen

blev han kontaktad av K.S. Denne ville få till stånd ett möte omgående i början av maj. J.A. kunde inte förrän den 25 maj 2014. Då kom K.S. och ytterligare två personer från Intersolia. De diskuterade varför avtalet hade sagts upp. Från Intersolias sida sades att de arbetade med en ny portal som skulle täcka företagets behov. Det fick till följd att ett nytt avtal tecknades med Intersolia.

K.B.

Hon driver Skallmeja Marketing, ett företag som hjälper andra företag med telefonarbeten, s.k. ringtjänster. Hon fick i uppdrag av MPQ att hjälpa till med att försöka värva kunder. Skallmeja Marketing skulle kontakta 200 företag, tre kontaktförsök per företag på telefon. Detta var i januari 2016. Inför uppdraget hade hon talat med P.L. angående vilken typ av företag de skulle kontakta och inom vilken geografisk region. Man ställde frågor till de presumtiva kunderna om de hade något system för riskvärdering.

L.S.

Hon var anställd som miljökonsult i Intersolia från september 2013 till april 2016. Hon hade god kännedom om iChemistry och höll i utbildningar, dock inte om hur iChemistry är programmerat eller logiska flöden i systemet. Hon arbetade tillsammans med K.S. och C.P., trots att hon geografiskt arbetade från Norrköping. Det var C.P. som var chef på miljöavdelningen. För potentiella kunder var det hennes arbete att visa systemet så mycket som möjligt och förklara att Intersolia kunde hjälpa till med riskbedömningar och följa lagkraven. Om den potentiella kunden var fortsatt intresserad fick de testa systemet under en period på så sätt att de fick inloggningsuppgifter till det. Det skrevs inga särskilda avtal inför en sådan testperiod, vad L.S. vet. Hon höll inga utbildningar för potentiella kunder, men om de övergick till att bli kunder utbildade hon dem i systemet. Sådana utbildningar var inte publika. För de potentiella kunderna berättade hon bara det som kunderna var intresserade av.

J.P.

Han är IT-konsult och programmerare. Han och C.P. är gamla kompisar. Via C.P. lärde han känna A.R. sommaren 2015. De skulle sälja en tjänst till Team Sportia, men det projektet lades ner efter ett möte. Han har känt H.C. sedan lång tid tillbaka från sociala sammanhang, men de har inte umgåtts närmare än så. Han började arbeta som konsult för Chemical Documentation sommaren 2016. Han utförde arbetsuppgifter för MPQ före det, från hösten 2015 när C.P. höll på med något ”grisprojekt”. Då var J.P. arbetslös. Han såg det som en slags praktik. Han fick t.ex. titta på ett utkast till en användarmanual för cDoc. Han deltog i arbetet med att försöka värva kunder. Han frågade inte specifikt efter inloggningsuppgifter till eventuella kunders gamla riskhanteringssystem, men om det lämnades ut sådana uppgifter har han gått in på länkar efter den potentiella kundens anvisningar. Det kan ha skett i iChemistry också. Han fick ingen information om att inte

göra så och ingen annan visste om att han gjorde det. Han har också tillsammans med O.N. tagit fram en designmall för riskbedömningar. Vid något tillfälle var det någon funktion som inte fungerade som den skulle. Det kan han utläsa ur en mejlkonversation. Det gick inte att ladda upp någon pdf.

M.S.

Han är managementkonsult och beteendevetare. Han utvecklar tillväxtbolag. Han har haft samarbete med Intersolia. H.C. ville ha hjälp och stöd för att utveckla en medarbetare. Under 2014 kontaktade H.C. honom. Han sade att han och C.P. hade för avsikt att starta en verksamhet. Han efterfrågade en mall för att "sätta en affärsplan". M.S. skickade en. Några dagar senare träffades de på en parkbänk vid Slottsmöllan utanför Intersolias kontor i Halmstad. H.C. och C.P. sade att de hade för avsikt att starta en verksamhet. De skulle i princip kopiera den verksamhet som Intersolia bedriver. De sade att de hade tillgång till källkoden, olika typer av information och kundlistor. Det var H.C. som pratade mest. C.P. sade bara några enstaka ord. M.S. förklarade att han tyckte att det var oetiskt och olämpligt. H.C. och C.P. blev lite tysta. De sade att de förstod. Det var D.P. som kontaktade M.S. i mars 2018 och sade att han hade fått reda på att M.S. hade något att berätta.

P.R.

Han har arbetat inom IT i 20 år som programvarutekniker. Han arbetar på Intersolia och är produktägare för iChemistry. Han kan liknas vid arkitekten vid ett husbygge. Hantverkarna består av t.ex. systemerare och designers. Det krävs kunskap om marknaden och lagstiftning på området. P.R. tror att K.S. och C.P. har den kunskap som krävs för att utveckla ett system. De hade i vart fall möjlighet att ta reda på saker inom Intersolia. iChemistry är enormt stort och utvecklas fortfarande. Utan förkunskaper ser han det inte som sannolikt att cDoc har kunnat utvecklas på ett halvår. P.R. känner inte till att det skulle förekomma uppsägningsworkshops efter det att kunder till Intersolia sagt upp sina avtal. Beträffande Intersolias information till kunder eller potentiella kunder på utbildningar som anordnas eller på användarträffar berättas inga hemligheter. Man talar om för kunden vad Intersolia kan lösa, inte hur bolaget löser problemen. De demonstrationskonton som lämnas till potentiella kunder är inte allmängods för kunden utan ges till en specifik person och dessutom ges inte obegränsad tillgång till systemet.

P.R. har sett screenshots från cDoc. Systemet var snarligt iChemistry. Förteckningarna låg i samma ordning som i iChemistry. Man hade också en lagstadgad lista som finns i iChemistry. Det finns inget krav i lag på att den ska heta så. I samband med ett kundbesök som P.R. och H.C. var på i augusti 2014 uttryckte H.C. att han skulle göra samma saker i ett nytt företag. P.R. var inte intresserad av en sådan sak.

M.B.

Han är ekonom i botten och har arbetat i många företag. Han var anställd på Intersolia från våren 2015 fram till årsskiftet 2017/2018. K.S. var en drivande person med ingående kunskap om Intersolia. När han slutade fanns en oro att han skulle kontakta konkurrenter och ta med sig kundlistan. Via hörsägen har han fått reda på att K.S. sagt ”Det här skulle man kunna göra själv”.

C.P. sade upp sig för att han inte var med på det som höll på att byggas upp i Intersolia. Han hade en månads uppsägningstid och arbetade fritt under den tiden med att avsluta det löpande arbetet. Han hade full tillgång till dator och telefon. M.B. minns inte om eller när C.P:s e-post stängdes av.

H.C. fick också sluta på Intersolia. Hans arbete i Norge fungerade inte. Vid något tillfälle sade han att M.B. inte hade med det att göra, men att det inte tar lång tid att bygga upp ett ”sådant system”.

Om man tittar på Chemical Documentations hemsida så uttrycks saker och ting på samma sätt som i iChemistry, men det är väl inte så konstigt eftersom flera av medarbetarna har arbetat för Intersolia. Nu i efterhand kan M.B. se ett mönster, att något var på gång i samband med att K.S., C.P. och H.C. slutade på Intersolia. De kunde sitta i mötesrum och prata när M.B. inte var där. Han påtalade det för dem, men de sade att det inte var något särskilt.

L.H.

Hon är miljövetare och var konsult hos Intersolia från hösten 2012 till december 2015. Hon arbetade med kundbesök, riskbedömningar och utvecklingsarbete. iChemistry var hennes arbetsverktyg. Hon kunde inte den tekniska bakgrunden i systemet, men hade kunnat få en genomgång om den om hon hade velat. Det fanns inga skriftliga instruktioner om vad man fick berätta externt, men vissa uppgifter hölls internt, t.ex. om kundregister och prissättningar. Vid utbildningar, säljmöten och användarträffar visade man iChemistry ”från a till ö” på ett övergripande sätt.

L.H. har varit inne på Chemical Documentations hemsida. Hon reagerade på den virtuella miljösamordnaren som fanns där. Inom Intersolia hade de haft interna möten om en sådan.

Efter ett möte på sensommaren eller hösten 2015 sade H.C. att han skulle säga upp sig. L.H. frågade honom vad han skulle göra. Han svarade ”Det kommer du att märka”.

K.F.

Hon är civilingenjör i kemisk teknologi. Hon ansvarar för kvalitets- och miljöfrågor i ett företag. De hade ett avtal med Intersolia när det gällde riskhanteringsfrågor. Systemet fungerade bra, men var kostsamt så man funderade på att säga upp avtalet. De hade inte så många farliga produkter. De tittade på andra möjliga avtalspartners. K.F. träffade en gammal chef, O.N., vid en privat tillställning. Han sade att han arbetade som konsult för Chemical Documentations. Det lät intressant.

Han bad att de skulle kontakta henne. Det var K.S. som gjorde det. Hon fick en presentation. Priset var bra. cDoc var ett bättre system för en förhållandevis liten verksamhet med förenklade riskbedömningar. Det företag som K.F. arbetar i hade inte så många produkter. Det ingick även en konsulttjänst, en support. Det var Chemical Documentation som gjorde riskbedömningarna. I februari 2018 bestämde företaget sig för att säga upp avtalet med Intersolia. K.F. hade kontakt med E.A. på Chemical Documentation, som skulle få företagets förteckningar över kemikalier. Hon tänkte att E.A. kunde få tillgång till iChemistry, men E.A. var skeptisk och bad K.F. att titta i avtalet med Intersolia om det gick bra. Det visade sig att E.A. hade rätt. Tredje part hade inte rätt enligt avtalet att få tillgång till systemet. Det var detta hon bekräftade i ett mejl till E.A.

A.R.

Han driver en biluthyrningsfirma. Han kom i kontakt med Chemical Documentation genom C.P., som varit A.R:s ekonomiske rådgivare under omkring tio år. Han uppfattade att C.P. var någon sorts rådgivare via MPQ för Chemical Documentation hösten 2015. Denne föreslog att A.R. skulle investera i Chemical Documentation. Det var i oktober 2015. Han köpte fem procent av aktierna i Chemical Documentation Venture AB. Han har tipsat tre andra företag om Chemical Documentation, vilket lett till avtal med dem.

P.D.

Han arbetar för Explizit AB och är utvecklingsansvarig för deras kemikaliehanteringssystem Chemsoft. Inför sitt sakkunniguppdrag har han haft tillgång till Intersolias kemikaliehanteringssystem iChemistry. Han har också haft tillgång till cDocs användarmanual. Han bedömer att det tar flera år att utveckla ett system som cDoc, eftersom man är i behov av kemikaliekunskap samt kunskap om lagstiftning och marknad. Endast en mindre del av arbetet är hänförligt till programmering.

Han uppskattar att det tog knappt 5 000 timmar för Explizit AB att utveckla funktionen för riskbedömning av kemiska produkter i Chemsoft. Då hade det företaget bara en sorts riskbedömning och cDoc verkar ha två olika riskbedömningar.

Han bedömer att det är osannolikt att det går att utveckla ett kemikaliehanteringssystem likt cDoc utan några förkunskaper om lagstiftning på området och hur man arbetar med kemikalier. cDoc är inget enkelt system. Det är ytterst osannolikt att tre personer utan branschkunskap

på deltid skulle kunna utveckla cDoc på åtta månader. Om man haft tillgång till inloggning i iChemistry eller offentliga källkoder hade det gått snabbare.

Om man har en god teknisk utrustning bedömer P.D. att det tar omkring 800 mandagar att utveckla en databas med 10 000 säkerhetsdatablad.

Det är osannolikt att man har utvecklat cDoc utan att ha inhämtat information från iChemistry. Det finns strukturer som påminner om varandra i de båda systemen, bl.a. namngivning på rapporter. De presenteras i en identisk ordning. Det finns en del namn som är identiska, men som inte är allmänt kända, t.ex. lagstadgadelistan. Det finns ingen lagstiftning eller vedertagna principer som säger att man ska ha en "lagstadgad lista". Den är unik för iChemistry. iChemistry och cDoc har vidare två sorters riskbedömningar, en aktivitetsbaserad och en generell. Två riskbedömningar finns, såvitt P.D. vet, bara i dessa två system. Båda systemen innehåller en substitutionsfunktion. Vad P.D. vet finns dessa funktioner bara i cDoc och i iChemistry.

A.H.

Han är ekonom och arbetar på Intersolia. Han är säljare. När kunder ska få tillgång till demokonton i iChemistry kommer man till honom. Utlämnandet av sådana konton ska godkännas av D.P. Inloggningen lämnas ut till en person hos kunden. Tiden sätts till en eller två veckor, men kan förlängas. Det kan finnas 25-30 testkonton. Han lade upp ett sådant för C.P. via dennes företag Norra Vägen Intressenter AB. Det var C.P. som bad om det. Han ville ha det för att "klicka runt" för att lära sig och förstå systemet iChemistry. Det skulle vara ok med D.P. C.P. sade att han hade talat med D.P. A.H. lämnade ut ett konto utan begränsningar i tillgången till systemet. Han talade inte med D.P. då. I samband med att testkonton delas ut går ett automatiskt mejl till ett antal personer, bland andra D.P. D.P. reagerade över mejlet och kontaktade A.H., som sade att han trodde att det fanns ett godkännande. Sedan hörde han inget mer.

A.H. har inte hört talas om att det skulle förekomma uppsägningsworkshops på Intersolia. Han visste att C.P. hade ekonomiska uppdrag för andra företag, men inte i vilka.

R.B.

Han är ekonomichef på Intersolia. Han började arbeta där under vårvintern 2015. Anställningsavtalen innehåller sekretessklausuler. Företagshemligheter får inte röjas. Vidare gäller en lojalitetsplikt i anställningen. Även kundavtalen innehåller sekretessbestämmelser.

Vid något tidrapporteringstillfälle under sommaren 2015 sade H.C. att han sålt bra, men att detta inte hade med Intersolia att göra. Han skrattade lite när han sade det.

M.W.

Han har arbetat som säljare i Intersolia sedan 2004. Han umgås med D.P. privat. Som säljare presenterar man företaget och iChemistry för kunderna i stora drag, de viktigaste sakerna. Man presenterar inte logiska flöden eller de bakomliggande tekniska bitarna. Han vet ingenting om det bakomliggande tekniska i iChemistry. Han känner inte till förekomsten av uppsägningsworkshops.

M.W. hade inte så mycket kontakt med H.C., C.P. eller K.S., men det kändes i luften att något skumt var på gång då de slutade på Intersolia. M.W. var på ett kundbesök hösten 2015 där kunden sade att man hade kontakt med ett liknande företag i samma bransch i Halmstad, men till ett billigare pris. Han berättade detta för D.P. som reagerade. Det visade sig vara Chemical Documentation. M.W. kände att det företaget gör samma saker som Intersolia och vänder sig till samma kunder. Det förekommer att det delas ut demokonton till presumtiva under. Det händer dock inte så ofta, kanske fem, sex gånger de senaste åren eller ett par per år.

P.N.

Han arbetar som säljare i IT-branschen. Han kände främst H.C. men också C.P. via arbetet. De har umgåtts även privat. För nästan 20 år sedan startade de ett företag tillsammans. I samband med att de gjorde det tog de med sig dels vad de hade ”i huvudet” och dels material gällande kunder från det gamla företaget som de utnyttjade. Det var ett företag i samma bransch som det de startade. De pratade mycket om hur de skulle göra så att ingen fick reda på det. Numera är deras relationer ansträngda.

C-J.K.

Han arbetar på ett företag som ansvarig för miljö- och kvalitetsfrågor. Företaget hade ett avtal med Intersolia. Han blev kontaktad av E.A. på Chemical Documentation. Hon frågade om hon fick komma och presentera en lösning angående kemikaliehantering. C.P. kom till företaget och presenterade deras affärsidé. Detta var i oktober eller november 2015. De erbjöd sig att använda aktuella säkerhetsdatablad och göra en generell riskbedömning men också en som specifikt gällde hanteringen av produkten. Detta var något nytt. Det kändes lockande också att Chemical Documentation hjälpte till med riskbedömningar och analyser. Intersolia kom upp i diskussionen. C-J.K. minns inte om det var han som berättade att de hade avtal med iChemistry eller om det var C.P. som frågade vilken lösning de hade. Det tog ungefär ett år tills C-J.K:s företag bytte till Chemical Documentation, eftersom de var bundna en tid till avtalet med Intersolia.

E.A.

Hon har arbetat med mötesbokningar och säljfrämjande åtgärder under många år. Hon har arbetat för C.P. i dennes företag tidigare. De är goda vänner. Hon fick sedan uppdrag även för Intersolia via kontakten med C.P. med början 2012. Hon arbetade med befintliga kunder, främst mindre företag, under tolv timmar per vecka, två dagar á 6 timmar per dag. Hon hade telefonkontakter med kunderna minst två gånger per år och när de behövde hjälp eller köpa en tjänst. Hon ansvarade för omkring 110 kunder. Hon arbetade med excelmallar. Hon förde in företagets namn, telefonnummer och andra uppgifter i kommentarsfältet. Hon var med på användarträffar. Om det kom in uppsägningar av avtal lämnade hon över till C.P. Sedan kunde hon av honom få i uppdrag att boka ett möte med kunden för att ta reda på vad som föranledde uppsägningen. Det hände några gånger.

I slutet av augusti 2015 fick hon reda på att C.P. skulle sluta på Intersolia. Han frågade om hon tänkte sluta också. Hon valde att sluta också för att följa med C.P. Tanken var att de skulle inleda ett arbete med sportbutiker. Det blev dock inget av med det projektet. När E.A. slutade på Intersolia överlämnade hon excelfilerna till M-LO. på Intersolia. Hon fick höra om Chemical Documentation i september eller oktober 2015. Det var i samma veva som hon fick reda på att även K.S. skulle börja där. C.P. och hon började också där. Hon träffade P.L. i oktober 2015. R.L. och M.P. träffade hon på ett uppstartsmöte på Isaberg under hösten. Hon började först som konsult under två veckor, men sedan anställdes hon i Chemical Documentation tolv timmar per vecka fördelat på två dagar.

På Chemical Documentation fortsatte E.A. med att ringa och boka möten med presumtiva kunder, främst för K.S:s räkning. Hon vidtog även andra säljfrämjande åtgärder. P.L. satt i ledningen. K.S. blev säljchef och C.P. hade någon form av ledande befattning. K.S. blev hennes närmste chef, men hon hade fria tyglar. Hon kunde sitt jobb. I början ringde hon gamla kunder från Intersolia för att säga tack och hej då. Sedan letade hon nya kunder till Chemical Documentation. Hon tog hjälp av Elmias mässkatalog över deltagare, tjänsten "Alla bolag" på Internet där man utifrån olika urvalkriterier, såsom antal anställda, omsättning och geografisk anknytning, fick fram namn på företag. Därefter gick hon in på företagets hemsidor och tittade efter om de var intressanta. Hon är uppvuxen i Småland och känner genom vänner, släkt och bekanta till många företag i den trakten. Hon ringde till dem också. Chemical Documentation uppdrog också åt en konsult att ta fram förslag på potentiella kunder. Hon hade en lista med 400 företagsnamn. De kunder som av Intersolia har markerats med grönt såsom varande prospektkunder i åberopad aktivitetslista från vad man påstår kommer från Chemical Documentation, är företag som hon kände till personligen. De blåmarkerade företagen som påstås vara befintliga kunder är företag som var hennes kunder från Intersoliatiden. Hon lade in de åtgärder hon vidtog i Fortnox. Hon använde inget underlag från Intersolia. När hon i e-postmeddelande till en praktikant den 26 oktober 2015 skrev om ett par "leads" som hon hade med sig "i sin kundlista" menade hon att hon hade det i minnet. Efter några veckor fick hon beskedet att inte ringa till vad

hon i huvudet mindes som gamla Intersoliakunder. Enligt K.S. satt de ju redan fast i gamla avtal. Hon hade en kontakt med en K.F., som sade att E.A. kunde få inloggningen till deras nuvarande system iChemistry. E.A. kände sig inte bekväm med det och sade att det kunde finnas restriktioner för ett sådant förfarande i avtalet. Det visade sig också vara så. Hon fick ett e-postmeddelande tillbaka om detta.

J.E.

Han arbetar på ett företag som miljöchef. Han har hand om företagets kemikaliehanteringssystem. Företaget har varit kund hos Intersolia, men har gått över till Chemical Documentation. Den koncern som J.E. arbetar i består av sex bolag, varav tre hade Intersolias kemikaliehanteringssystem. Två var utan och ett hade ett avtal med ett annat företag. Man ville samla alla bolagen i ett företag. J.E. sökte på nätet och hittade Chemical Documentation och tittade på vad det företaget kunde erbjuda och vad det kostade. Deras erbjudande var betydligt billigare än andras. Dessutom ingick riskbedömningen, något som kunde köpas till en extra kostnad av Intersolia. I övrigt såg kemikaliehanteringssystemen likartade ut. Detta passade J.E:s företag bäst. De skickade sina säkerhetsdatablad till Chemical Documentation.

DOMSKÄL

Har frågan om K.S. agerat i strid mot lojalitetsplikten gentemot Intersolia avgjorts rättskraftigt?

K.S. har gjort gällande att frågan om han agerat i strid mot sin lojalitetsplikt gentemot Intersolia avgjorts rättskraftigt genom Arbetsdomstolens (AD:s) avgörande den 4 juli 2018 i mål B 24/17. I det målet påstod Intersolia att K.S. hade brutit mot lojalitetsplikten genom att bedriva en med Intersolia konkurrerande verksamhet under anställningstiden. På denna grund hade Intersolia avskedat K.S. den 11 december 2015 och yrkade i målet återbetalning av den lön han redan erhållit för perioden den 11 december 2015 - 29 februari 2016. Tingsrätten och AD fann att K.S. haft fog för sin uppfattning att han efter utbetalning av lönen enligt ett särskilt avtal som träffats med Intersolia den 28 augusti 2015 inte hade någon förpliktelse att avhålla sig från konkurrerande verksamhet. I förevarande mål har Intersolia påstått att K.S. brutit mot sin lojalitetsplikt genom de i målet påstådda obehöriga angreppen på företagshemligheter och yrkat att tingsrätten ska fastställa att han är skadeståndsskyldig. Det rör sig alltså om olika rättsföljder i målen, men även grunden för vad som påstås utgöra illojaliteten är en annan. Tingsrätten anser inte att det föreligger hinder mot

att ta upp denna del av Intersolias talan till prövning, jfr Fitger, Rättegångsbalken, supplement 35, avsnitt 17:42 f.

Rättsliga utgångspunkter

Den 1 juli 2018 trädde en ny lag om företagshemligheter i kraft, lagen (2018:558) om företagshemligheter, varvid FHL upphävdes. Enligt ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna ska dock den upphävda lagen fortfarande gälla för angrepp på en företagshemlighet som utförts före ikraftträdandet. Tingsrätten tillämpar därför FHL.

Enligt 1 § FHL avses med företagshemlighet i den lagen sådan information om affärs- eller driftsförhållanden i en näringsidkares rörelse som näringsidkaren håller hemlig och vars röjande är ägnat att medföra skada för honom i konkurrenshänseende. Med information förstås både sådana uppgifter som har dokumenterats i någon form, inbegripet ritningar, modeller och andra liknande tekniska förebilder, och enskilda personers kännedom om ett visst förhållande, även om det inte dokumenterats på något särskilt sätt.

Information om affärs- eller driftsförhållanden i näringsidkarens rörelse kan avse tekniska, kommersiella eller administrativa förhållanden.

Konstruktionsritningar, prislister och kundregister är information som till sin art kan utgöra företagshemligheter, förutsatt att den har ett ekonomiskt eller kommersiellt värde för näringsidkaren. För att sådan information i det enskilda fallet ska skyddas av FHL krävs att näringsidkaren har hållit informationen hemlig och att ett röjande är ägnat att medföra skada i konkurrenshänseende.

En arbetstagare som uppsåtligen eller av oaktsamhet utnyttjar eller röjer en företagshemlighet hos arbetsgivaren som han fått del av i sin anställning under sådana förhållanden att han insåg eller borde ha insett att han inte fick avslöja den ska enligt 7 § FHL ersätta den skada som uppkommer genom hans förfarande. Har förfarandet ägt rum sedan anställningen upphört ska skadan ersättas endast om det finns synnerliga skäl.

När det gäller skadeståndsansvar för andra än tidigare arbetstagare gäller enligt 8 § FHL att den som uppsåtligen eller av oaktsamhet utnyttjar eller röjer en företagshemlighet som, enligt vad han inser eller bör inse, har angripits enligt lagen ska ersätta den skadan som uppkommer genom hans förfarande.

Enligt 11 § FHL gäller vidare att den som har angripit en företagshemlighet enligt FHL kan vid vite förbjudas att utnyttja eller röja företagshemligheten. Vitesförbud får dock meddelas endast om ett utnyttjande eller röjande skulle vara obehörigt enligt 2 § FHL. Har någon angripit en företagshemlighet enligt FHL kan domstol enligt 14 § första stycket FHL förordna att en handling eller ett föremål som han har i sin besittning och som innefattar

hemligheten ska överlämnas till den som har utsatts för det rättsstridiga angreppet eller att den ska förstöras.

Intersolia har gjort gällande att information om IT-systemet iChemistry och information i Intersolias databas med säkerhetsdatablad, prospektdatabas och kunddatabas utgör affärshemligheter.

Intersolia har, något mer specifikt, påstått att informationen om iChemistry är systemeringsresultatet, bestående av kunskapsbaserad information som Intersolia löpande genom åren erhållit i utvecklingen av bolaget och att denna information är en förutsättning för programmeringen av iChemistry. Intersolia har inte påstått att Chemical Documentation har kopierat Intersolias källkod. Tingsrätten har inte uppfattat att det i målet påstås att det förhållandet att svarandena har använt sig av begreppen lagstadgad lista, generell och aktivitetsbaserad riskbedömning, brandlista, enkel förteckning eller lista över produkter med anmärkning i cDoc i sig skulle utgöra sådan information.

Beträffande databasen med säkerhetsdatablad har Intersolia påstått att det avser information från av Intersolia sammanställda, bearbetade och kvalitetssäkrade säkerhetsdatablad.

När det gäller kunddatabasen avses, enligt Intersolia, information om befintliga kunder där bl.a. avtalsvillkor såsom pris och uppsägningstid samt kontakter med kunder framgår.

I prospektdatabasen har Intersolia preciserat att det rör sig om information om marknadsföringsåtgärder och kontakter med respektive kund.

Intersolia har vidare gjort gällande att information om tjänsten virtuell miljö/kemikaliesamordnare är en företagshemlighet, nämligen själva idén och utvecklingsmaterialet kring den tjänsten.

Tingsrätten konstaterar att information i datorprogram och kundregister till sin art är sådan att den kan utgöra företagshemligheter. Även affärsidéer kan till sin art vara företagshemligheter.

Har påstådda företagshemligheter ett ekonomiskt värde för Intersolia?

Generellt sett kan sägas att röjande av den information som påstås vara företagshemligheter typiskt sett är ägnad att medföra skada i konkurrenshänseende.

Svarandena har gjort gällande att Intersolia inte är saklegitimerat, att de påstådda företagshemligheterna inte tillkommer kärandebolaget och att det bolaget därför inte lider någon skada.

Tingsrätten konstaterar att skyddet i FHL är neutralt i förhållande till hur en näringsidkare låter sin verksamhet vara strukturerad, t.ex. i en divisionaliserad organisation inom ramen för en juridisk person eller en organisation med flera juridiska personer, t.ex. ett moderbolag med dotterbolag. Hemlig information kan cirkulera mellan bolagen i en företagsgrupp med bibehållet skydd, jfr Fahlbeck, Lagen om skydd för företagshemligheter, En kommentar och rättsöversikter, tredje upplagan, sid. 318. Eventuell hantering av företagshemligheter som görs gällande i målet har skett i Sverige och omfattas därför av FHL. Tingsrätten finner därför att Intersolia är saklegitimerat.

Har påstådda företagshemligheter hållits hemliga?

För att företagshemlig information ska skyddas krävs att den hålls hemlig. Den personkrets som känner till den hemliga informationen måste vara i någon mening begränsad. Informationen får inte vara tillgänglig för alla. De som har tillgång till informationen ska inte vara behöriga att reservationslöst föra den vidare. Det krävs att näringsidkaren själv har ambitionen att hålla informationen hemlig. Det ställs dock inga stränga krav på näringsidkarens aktiviteter i denna del.

Svarandena har gjort gällande att informationen inte åtnjuter skydd enligt FHL eftersom informationen inte hållits hemlig då Intersolias kunder genom sina inloggningsuppgifter kan komma åt informationen, att Intersolia tillhandahåller test- eller demokonton till potentiella kunder, att man anordnar användarträffar och håller utbildningar rörande iChemistry. L.S. har vittnat om att de utbildningar som hölls för kunder inte är publika. P.R. har uppgett att man inte berättade om hemligheter för kunderna på utbildningar eller användarträffar, utan bara vilka problem Intersolia kan lösa, inte hur man löser dem. L.H. har vidare berättat att uppgifter om t.ex. kundregister och prissättningar hölls internt och att man vid användarträffar, utbildningar och säljmöten endast berättade övergripande om iChemistry. Även K.F. och E.A. har berättat om att inloggningar till iChemistry inte enligt kundavtalen obehindrat kunnat lämnas vidare. M.W. har vidare berättat att man som säljare i Intersolia inte berättar om ”logiska flöden” och de bakomliggande tekniska delarna av iChemistry för kunder. L.H. har uppgett att kundlistor och prissättningsfrågor hölls internt inom Intersolia. Det saknas enligt tingsrätten skäl att betvivla riktigheten av dessa uppgifter. Tingsrätten anser att den information som finns i iChemistry, i databasen med säkerhetsdatablad och kundregistren har hållits hemliga i den mening som avses i FHL. Det förhållandet att ett examensarbete av en tidigare version av iChemistry eller en användarmanual funnits tillgängliga på nätet förändrar inte denna bedömning.

K.S. och C.P. har påstått att information om den virtuella samordnaren presenterades, eller idén om den, lanserades vid Elmiamässan redan 2013. L.H. har berättat att man enbart internt hade diskuterat affärsidén om den virtuella samordnaren. M.L., som var marknadsansvarig vid tiden för Elmiamässan, har uppgett att det material som fanns om den virtuella

miljösamordnaren var hemligt, men att säljare kunde välja att informera om ett presentationsmaterial. Inte heller dessa uppgifter finns det enligt tingsrätten skäl att ifrågasätta riktigheten av. Tingsrätten anser att även den information som fanns om den virtuella samordnaren hållits hemlig i den mening som avses i FHL.

Har K.S., C.P. och H.C. röjt företagshemlig information eller därigenom brustit i sin lojalitetsplikt?

Intersolia har påstått att K.S., C.P. och H.C. i ond tro under tiden som anställda hos Intersolia röjt företagshemlig information för att tillsammans med P.L., M.P., R.L. och MPQ använda sig av företagshemligheterna för att starta och bedriva en till Intersolia konkurrerande verksamhet i Chemical Documentation.

P.L., R.L. och M.P. har berättat att de behärskar utveckling och programmering av datasystem och att de lagt ned mycket tid på att läsa in sig på området kemikaliehantering genom att bl.a. googla på nätet, läsa lagtext och myndighetsinformation samt tala med olika aktörer på marknaden. Det har lagts fram omfattande bevisning i denna del och tingsrätten kan konstatera att vad som tycks vara värdefull information om kemikaliehantering och kemikaliehanteringssystem kunnat inhämtas på detta sätt.

Under vår, sommar och tidig höst 2015 kom ett samarbete att etableras mellan å ena sidan P.L., R.L. och M.P. samt å andra sidan H.C., men främst C.P. och K.S., vilka har betydande erfarenhet av och kunskap om kemikaliehantering genom sitt arbete på Intersolia. C.P., K.S. och H.C. har bestritt att de röjt företagshemligt material till P.L., R.L. och M.P.

I målet föreligger olika uppfattningar om likheter och olikheter mellan iChemistry och cDoc och om cDoc är ett enkelt eller komplicerat system. Till och med de sakkunniga som hörts i målet har olika uppfattningar i dessa delar. Det råder även skillnader i åsikter om hur lång tid det tar att utveckla ett system som cDoc, men klart är att en viktig faktor i uppbyggnadsarbetet är det som Intersolia kallar systemeringsarbetet och dess resultat bestående av kunskapsbaserad information som Intersolia löpande genom åren erhållit i utvecklingen av bolaget.

P.R. har uppgett att han sett screenshots från cDoc och att han sett likheter mellan det systemet och iChemistry genom att förteckningarna låg i samma ordning och att han kände igen namnet på någon funktion.

Kärandens sakkunnige P.D. har utifrån det material han haft tillgång till uttalat att det bör ta flera år att utveckla ett system som cDoc eftersom man är i behov av kemikaliekunskap samt kunskap om lagstiftning och marknad, att det inte är något enkelt system, att det finns strukturer som påminner om varandra i de båda systemen, att funktioner har identiska namn som inte är

allmänt kända samt att de två systemen har två riskbedömningar och en funktion om substitution.

Svarandenas sakkunnige K.H. har utifrån det material han haft tillgång till uppggett att cDoc inte är något komplicerat system, att ingenting tyder på att det är kopierat, utan att det vuxit över tid och haft tecken på programmeringsmisstag, vilket är vanligt i tidig utveckling i processer.

Intersolia har inte närmare preciserat eller konkretiserat omständigheterna kring påstådda angrepp utan främst pekat på likheterna mellan systemen och den korta tid som cDoc tagits fram på. Tingsrätten anser dock inte det visat att de likheter som funnits är så anmärkningsvärda att den slutsatsen kan dras att man måste ha använt sig av eller ens med någon högre grad av sannolikhet använt sig av Intersolias företagshemligheter vid utvecklandet av systemet. Inte heller anser tingsrätten det visat att utvecklingstiden är så anmärkningsvärt kort att man kan dra den slutsatsen.

Det är utrett att C.P. under 2015 haft tillgång till Intersolias databaser genom inloggningen i Norra Vägen Intressenter AB. Intersolia har påstått att det kan ha varit vägen till angreppen mot företagshemligheterna. C.P. har uppggett att syftet var ett annat, nämligen att man inom Intersolia inte tyckte att han kunde tillräckligt mycket om iChemistry. A.H. har bekräftat att C.P. i samband med uppläggningsen av kontot i februari 2015 hänvisade till att han ville ha kontot för att kunna förstå systemet bättre. Det har inte presenterats någon bevisning om hur frekvent C.P. använt inloggningen eller på vilket sätt. Oavsett orsak till det innebär det en brist i bevisningen som faller tillbaka på Intersolia.

Det sagda innebär enligt tingsrätten att det inte har visats att K.S., C.P. och H.C. angripit Intersolias företagshemligheter såvitt gäller information i iChemistry.

Beträffande påståenden om angrepp på Intersolias databas med sammanställda och bearbetade säkerhetsdatablad har K.H. uppggett att säkerhetsdatablad enligt datumstämplor laddats upp i cDoc kontinuerligt sedan 2015 och att systemet under februari 2016 innehöll 332-424 säkerhetsdatablad. Mot dessa uppgifter kan man enligt tingsrätten inte dra slutsatsen att K.S., H.C. eller C.P. röjt företagshemlig information från databasen med säkerhetsblad. I övrigt har inte närmare framkommit på vilket sätt de skulle ha röjt företagshemlig information i denna del. Det har inte heller enligt tingsrätten lagts fram någon annan, konkret bevisning som ger tillräckligt stöd för att bearbetade datasäkerhetsblad förts över från Intersolias databas till Chemical Documentation.

När det gäller påståendet om att företagshemligheter röjts från Intersolias kunddatabas och prospekt databas kan konstateras att det inte har framkommit att några handlingar anträffats hos vare sig K.S., H.C. eller C.P. som korresponderar med kundlistor i Intersolias databaser. I denna del har Intersolia som bevisning åberopat uppgifter som påstås vara utdrag av

Chemical Documentations användning av programmet Fortnox. Svarandesidan har påstått att dessa uppgifter åtkommits olovligen och att det inte kan uteslutas att materialet blivit förvanskat. C.P. har pekat på ett par omständigheter som ger anledning att ifrågasätta tillförlitligheten av uppgifterna i bevisningen, som dessutom är maskad i icke oväsentliga delar. D.P. har i sitt förhör uppgett att han inte vill svara på frågor i denna del. Trots att svarandena inte på något tydligt sätt invänt mot uppgifterna i materialet anser tingsrätten att viss försiktighet bör gälla vid värdering av uppgifterna.

C.P. har vitsordat att han den 14 september 2015 importerat en lista över 96 kunder hos ett annat bolag än Intersolia. Det är inte enligt tingsrätten närmare preciserat hur denna lista skulle ha utnyttjats. C.P. har uppgett att han raderat den. Intersolia har gjort gällande att det skulle ha syns i programmet Fortnox om listan raderats. Mot bakgrund av den försiktighet som bör gälla vid värderingen av bevisningen anser tingsrätten inte att man nödvändigtvis måste dra den slutsatsen. Dessutom är den åberopade listan maskad, så det har inte gått att ens försöka utröna om listan utnyttjats inom Chemical Documentation till men för Intersolia.

Av förhörsuppgifter, inklusive det åberopade materialet som påstås vara hämtat från Chemical Dokumentations Fortnoxprogram, framgår det dock enligt tingsrätten att man från Chemical Documentations sida haft kontakter med befintliga och potentiella kunder till Intersolia.

K.S. och E.A. har bekräftat att de kontaktat Intersolia-kunder. E.A. har berättat att hon självständigt kontaktade företag som hon kände till genom familj, vänner och bekanta samt att hon letat kunder via Allabolag på nätet. Det är visserligen anmärkningsvärt att hon i något mejl hänvisat till kunder som står på hennes ”lista”. Hon har förklarat att hon med listan egentligen menade ”listan” i hennes huvud, dvs. hennes minne. Av E.A:s uppgifter i mejlet kan man dock enligt tingsrätten inte dra den slutsatsen att det rör sig om en lista som kommit från Intersolias kunddatabaser genom K.S:s, H.C:s eller C.P:s försorg.

I detta sammanhang kan nämnas att AD i sitt avgörande den 20 mars 2013 i mål B 90-11, det s.k. factoringmålet, ansett att om man arbetat under en följd av år med en kundstock, ur minnet skulle kunna räkna upp ett 70-tal kunder eller fler ur en större kundstock. Vidare är huvudregeln och utgångspunkten att en arbetstagare har rätt att efter anställningens slut utnyttja vad han eller hon under tidigare anställning har inhämtat och detta i princip oberoende av om företagshemligheten materialiserats eller inte, jfr Fahlbeck, Lagen om skydd för företagshemligheter, En kommentar och rättsöversikter, tredje upplagan, sid. 463.

Det är också i målet enligt tingsrätten visat att Chemical Documentation anlitat ett företag, Skallmeja Marketing, för att komma i kontakt med lämpliga presumtiva kunder. Det talar enligt tingsrätten mot att man skulle haft tillgång till Intersolias kunddatabaser.

R.L., men också C.P., har berättat om tankarna kring och kalkylerna rörande Chemical Documentations prissättning under den första tiden. Uppgifterna är inte så osannolika att de kan lämnas därhän. Mot bakgrund härav och då Intersolia inte preciserat de närmare omständigheterna kring påstådda angrepp på Intersolias kunddatabaser anser tingsrätten inte det visat att K.S., H.C. eller C.P. angripit företagshemligheterna i dem.

När det gäller idén om den virtuella miljösamordnaren har K.S. och C.P. påstått att tjänsten presenterades eller lanserades vid Elmiamässan 2013. Dessa uppgifter motsägs enligt tingsrätten av vad M.L. och L.H. har uppgett. Intersolia har gjort gällande att den information som i detta hänseende utgör företagshemligheter är själva idén och utvecklingsmaterialet kring den avseende en tjänst som innebär att en miljökonsult skulle samordna kemikaliehanteringen, främst på distans, med hjälp av iChemistry. Intersolia har inte närmare preciserat omständigheterna kring påstått angrepp av utvecklingsarbetet i denna del eller vad det är för typ av information. Eftersom ordet virtuell idag ofta används om simulerade verkligheter åstadkommen med datorutrustning och då den i målet presenterade skärmdumpen om Intersolias virtuella miljösamordnare eller virtuella kemikaliesamordnare inte innehåller annat än allmänna uppgifter om vad en sådan skulle tänkas hjälpa till med kan de därför inte anses utgöra sådana företagshemligheter som förtjänar FHL:s skydd. Det är således inte visat att K.S., H.C. eller C.P. angripit Intersolias företagshemligheter på denna punkt.

Eftersom tingsrätten inte funnit det visat att några angrepp på Intersolias företagshemligheter utförts kan K.S., H.C. och C.P. inte heller ha gjort sig skyldiga till brott mot lojalitetsplikten enligt anställningsavtalen.

Sammanfattningsvis innebär tingsrättens bedömning att Intersolias talan mot K.S., H.C. och C.P. inte kan bifallas till någon del.

Intersolias talan mot P.L., R.L., M.P. MPQ och Chemical Documentation.

Intersolia har vidare påstått att P.L., R.L. och M.P. bistått K.S., C.P. och H.C. med att inhämta information från Intersolias databas med säkerhetsdatablad och iChemistry via en fejkad kund samt agerat bulvaner för dem. Mot P.L:s, R.L:s och M.P:s bestridanden har Intersolia inte förmått visa dessa påståenden. Mot bakgrund härav och tingsrättens bedömning att det inte är visat att K.S., C.P. och H.C. angripit Intersolias företagshemligheter kan Intersolias talan inte heller bifallas mot P.L., R.L., M.P., MPQ eller Chemical Documentation.

En helhetsbedömning

Intersolia har också påstått att man måste beakta helheten i svarandenas agerande i förhållande till Intersolia och har åberopat bevisning om t.ex. uttalanden som fällts av K.S., H.C. och C.P. samt om deras ageranden i

andra avseenden. Det får visserligen anses utrett att det under en tid och det även under deras anställningar på Intersolia under 2015 funnits planer på och vidtagits åtgärder för att starta en med Intersolia konkurrerande verksamhet. Enligt tingsrätten påverkar det dock inte på något avgörande sätt tingsrättens ovan gjorda bedömningar. Det innebär att käromålet i sin helhet ska ogillas.

Rättegångskostnader

Vid angivna utgång är Intersolia ersättningsskyldig för svarandeparternas rättegångskostnader och enligt tingsrätten i sin helhet. Intersolia har överlämnat åt tingsrätten att pröva skäligheten av yrkade belopp, men beträffande tilläggsyrkandena efter det att huvudförhandlingen avslutats, vitsordat viss del av yrkandena.

P.L., R.L. och M.P. har yrkat ersättning för rättegångskostnader med 2 127 616 kr, varav 2 004 000 kr avser ombudsarvode. K.S. och C.P. har yrkat ersättning för rättegångskostnader med 2 614 127 kr, varav 2 182 442 kr avser ombudsarvode.

MPQ har yrkat ersättning för rättegångskostnader med 849 793 kr, varav 625 385 kr avser ombudsarvode. I räkningen anges det arbete som M.P. yrkar ersättning för vara 84 000 kr (120 timmar á 700 kr per timme) och det arbete som P.L. yrkar ersättning för till 127 400 kr (182 timmar á 700 kr per timme).

Chemical Documentation har yrkat ersättning för rättegångskostnader med 1 146 193, varav 625 385 kr avser ombudsarvode. I detta yrkande ligger ersättning för R.L:s egna arbete med 341 600 kr (488 timmar á 700 kr per timme) och för C.P. egna arbete med 160 000 kr (160 timmar á 1 000 kr per timme).

H.C. har yrkat ersättning för rättegångskostnader med 214 500 kr, varav 100 000 kr avser ersättning för ombudsarvode, inklusive mervärdesskatt. Förutom ersättningen till hans ombud ingår inte mervärdesskatt i yrkandena.

Till följd av målets karaktär och omfattning anser tingsrätten inte att det finns skäl att rikta anmärkningar mot ombudsarvodena i målet eller kostnadsanspråk avseende utlägg.

Tingsrätten anser när det gäller yrkad ersättning för svarandeparternas eget arbete och tidsspillan att det är skäligt att de tillerkänns ersättning för varje rättegångsdag.

Huvudförhandlingen har omfattat knappt 60 timmar. Det kan vara rimligt att ersättning för sådan tid ersätts med 7 timmar för en förhandlingsdag, dvs. totalt 70 timmar.

För det arbete och den tidsspillan som hänför sig till P.L., R.L. och M.P. har ersättning begärts med 700 kr per timme, medan det för C.P., K.S. och H.C. har begärts ersättning med 1 000 kr per timme. Yrkandena i denna del anser tingsrätten vara skäliga.

Utöver förhandlingstiden har för arbete och tidsspillan begärts ersättning med 418 timmar för R.L., med 112 timmar för P.L., med 50 timmar för M.P., med 90 timmar för K.S., med 250 timmar för C.P. och med 40 timmar för H.C. Enligt tingsrätten framstår det nedlagda arbetet som skäligt utom såvitt gäller R.L. och C.P. För deras arbete och tidsspillan överstiger skälig tidsåtgång inte den tid som P.L. lagt ned, dvs. 112 timmar. Nedsättningen för C.P. bör belasta K.S:s och C.P:s respektive Chemical Documentations yrkanden med hälften var.

Sekretess

Det finns skäl att låta sekretessen bestå för de uppgifter som innefattar företagshemligheter och som lagts fram vid förhandling inom stängda dörrar.

DOMSLUT

1. Tingsrätten ogillar käromålet.
2. Intersolia Ltd ska ersätta P.L., R.L. och M.P. för rättegångskostnader med 2 127 616 kr, varav 2 004 000 kr avser ombudsarvode, jämte ränta enligt 6 § räntelagen (1975:635) på 2 127 616 kr från dagen för denna dom tills betalning sker.
3. Intersolia Ltd ska ersätta K.S. och C.P. för rättegångskostnader med 2 545 127 kr, varav 2 182 442 kr avser ombudsarvode, jämte ränta enligt 6 § räntelagen på 2 545 127 kr från dagen för denna dom tills betalning sker.
4. Intersolia Ltd ska ersätta Swedge AB för rättegångskostnader med 849 793 kr, varav 625 385 kr avser ombudsarvode, jämte ränta enligt 6 § räntelagen på 849 793 kr från dagen för denna dom tills betalning sker.
5. Intersolia Ltd ska ersätta Chemical Documentation cDoc AB för rättegångskostnader med 862 993 kr, varav 625 385 kr avser ombudsarvode, jämte ränta enligt 6 § räntelagen på 862 993 kr från dagen för denna dom tills betalning sker.
6. Intersolia Ltd ska ersätta H.C. för rättegångskostnader med 214 500 kr, varav 100 000 avser ombudsarvode, jämte ränta enligt 6 § räntelagen på 214 500 från dagen för denna dom tills betalning sker. Av beloppet avser 20 000 kr mervärdesskatt.
7. Sekretessen enligt 36 kap. 2 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) ska fortsätta att vara tillämplig på uppgifter om Intersolia Ltd:s affärs- och driftsförhållanden

- såvitt gäller iChemistry och databasen med säkerhetsdatablad för uppgifter om hur systematiseringsarbetet gått till, systemeringsresultatet, kostnader och resurser för framtagande av dessa uppgifter samt uppgifter om funktioner och material som finns i iChemistry och databasen med säkerhetsblad som Intersolia i målet gör gällande är företagshemligheter samt
-såvitt gäller kunddatabasen och prospektdatabasen, iSales, för alla uppgifter om och kopplade till kunder och prospektkunder, allt som i enlighet med tingsrättens protokoll från huvudförhandlingen i målet lagts fram vid förhandling bakom stängda dörrar.